

NOVA ГАЗЕТА

27(335) Липень 9, 2015, Нью-Йорк

№27(335), July 9, 2015, New York

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**ТВЕРДОЛОБИЙ ТРАМП
ПРОТИ М'ЯКОТИЛОГО БУША** **СТОР. 6**

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**ДЕКОМУНІЗАЦІЯ - ЖИТТЄВО
НАГАЛЬНА СПРАВА ЧИ ФАРС?** **СТОР. 9**

ПАМ'ЯТЬ

**ЛАРИСА КУКРИЦЬКА-ЛИСНЯК - ЖІНКА,
ЯКА ОСЯЮВАЛА СВІТ** **СТОР. 18-19**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**БАГАТІ Й ДОБРОЧИННІ: СКЕЛЯ ЗЕДОКА
ПРЕТТА В КЕТСКІЛАХ** **СТОР. 20-21**

НАДІЯ Є!

СТОР. 14-15

МИСТЕЦЬКЕ ЛІТО В ГАНТЕРІ

СТОР. 22

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

пам'яті Андрія Кузьменка

СКРЯБІН

Олександр Положинський

Володимир Окілко

Євген Толочний

CHICAGO: 7 СЕРПНЯ, 7 PM, COPERNICUS CENTER
NEW YORK: 8 СЕРПНЯ, 7 PM, WEBSTER HALL

- Група «Скрябін» приїждить у США на акцію – Концерт пам'яті Андрія Кузьменка
- Зустріч з дочкою і дружиною Андрія

квитки на сайті:
www.inmemory-skryabin.com

СПОНСОРИ:

SHOWTIME 718-260-6666

KARTINA TV
ТЕЛЕВИДЕНИЕ KARTINA TV
В ЛЮБОЙ ТОЧКЕ МИРА УВАЖАЙТЕСЬ О КАРТИНАХ 888 827 0104

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Літо – час фестивалів. І кожного року, як тільки настає ця благословенна пора, українці їдуть на наші літні оселі, аби взяти участь у цих святах, стати свідками величавих концертів, поспілкуватися один з одним, прилучити дітей до українства, купити на пам'ять якийсь сувенір.

Але нинішнє літо й нинішні фестивалі особливі. Адже на нашу рідну Україну напав наш одвічний і підступний ворог – Росія. І багато з нас, хто до цього був байдужий до українського організованого громадського життя, пробудився, відчув себе українцем чи україною. Саме на хвилі патріотичного піднесення, пов'язаного з Майданом та війною з Росією на Східному фронті, постала в нашій громаді унікальна організація «Разом». Це молоді хлопці й дівчата, які добре знають англійську мову, здобули в США освіту й могли розчинитися в американському світі, як до них розчинилися діти повоєнних іммігрантів. Революція Гідності завадила цьому й зберегла цих активних молодих людей для нашої громади. І сталося диво – прямо на наших очах оживає українське життя в Америці. Я побував на кількох весняно-літніх українських фестивалях й не міг стримати захоплення. Такої кількості українців та українок давно не бачив на них. Люди їхали у вишиванках, цілими сім'ями, на паркінгах не було навіть місць для бажаних запаркувати своє авто. Це було схоже на справжній бум – бум українства в Америці.

Раніше на таких фестивалях можна було побачити багато молодих людей напідпитку, зодягнених у джинси й футболки. Їм Україна і все, що в ній відбувалося, було, як каже один мій знайомий, по цимбалах. Вони приїжджали на фестивалі добряче випити й погуляти. Цього літа картина різко змінилася – люди йдуть на місце проведення фестивалів з прапорами, зодягнуті у вишиванки або футболки з написом «Горджуся, що я – українець», прагнуть спілкування, гуртування, кидають все і їдуть на українські фестивалі, хоч раніше воліли якомога швидше американізуватися.

Ці метаморфози помітили навіть гості з України. В ці літні фестивальні дні одна моя знайома, яка приїхала до рідних з Києва й побувала в Еленвілі на фестивалі «Надія е!», захоплено коментувала: «Я ніколи не думала, що в Америці так багато України!».

Мабуть, це правда, що Путін зробив для України бодай одну добру справу – він своєю анексією Криму й агресією на Донбасі згуртував українську націю. Ми раптом відчували, що всіх нас єднає Україна, що без неї ми станемо жалюгідними сиротами, людьми без Батьківщини. А це страшно.

На одному з нинішніх літніх фестивалів мій син підійшов до мене й попросив трохи грошей. Я дав йому, думаючи, що хлопець хоче щось вишити чи з'їсти. І якою ж була моя радість, коли побачив, що на ці гроші він купив нову футболку й на грудях у нього красувалося: «Горджуся, що я – українець!».

Сьогодні ми всі гордимось, що ми – українці. Й жодна сила на світі не здолає нас. Бо в жилах наших пульсує й гуде кров воїнів княжої доби, наших славетних козаків, героїв доби УНР й ЗУНР, вояків УПА, борців за волю України з лав ОУН, безстрашних дисидентів, які йшли за Україну в ГУЛАГ, вірячи, що Україна рано чи пізно порве пута неволі. Їхню естафету прийняли герої Небесної сотні, які не дозволили холоду Москви, обмеженому й жадному до грошей диктатору знущатися над Україною. І радіє душа, коли бачиш, що є на цій землі хлопці й дівчата, готові прийняти в свої руки й гордо нести алі піднятий ними прапор Свободи.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Російська влада ніяк не може вирішити, де встановити пам'ятник київському князю Володимиру. Після окупації Криму та проголошення анексованого півострова місцем особливої духовності образ Володимира-хрестителя став одним із основних в російській пропаганді, його неодноразово використовував у своїх промовах Володимир Путін.

Деякі спостерігачі, особисто знайомі з російським президентом, розповідали, що він асоціює себе з князем Володимиром і вважає, що повинен увійти в історію як «новий хреститель» і «збирач російських земель».

Володимир може бути в цьому місці тільки безпритульником – навіть якщо шанувальники Володимира Путіна та імперської ідеї, зрештою, змусять його піднятися на п'єдестал.

Насправді ж не малоосвічений відставний підполковник КГБ Володимир Путін, а солідні вчені мужі давно довели, що великий князь Київський, правитель і хреститель Київської Русі Володимир – це представник варязької династії Рюриковичів, наймолодший син київського князя Святослава Хороброго, який народився від таємного кохання князя з ключницею Малушею. Онук київської княгині Ольги, батько київського князя Ярослава Мудрого. Молод-

лодимир (988), Володимир-на-Клязьмі (990), Переяслав (992) та інші. Помер у Берестовському палаці за Києвом. Канонізований католицькою й православною церквами як рівноапостольний святий.

Не знає відставний підполковник КГБ й того, що слово «руський», яке записано в його паспорті, походить від назви давньоукраїнської держави – Київська Русь. Воно безперервно зберігалось протягом багатьох століть. Русинами називали себе українці у Великому князівстві Литовському, а у львівських міських книгах від 1599 р. навіть використовується термін «руська нація» (Natio Ruthenica). Тогочасні джерела переконливо засвідчують, що населення України та Білору-

НАВІЩО РОСІЇ КИЇВСЬКИЙ КНЯЗЬ?

Путіну з його відразою до Заходу не підходять образи Петра I і Катерини II, проте Володимир залишає величезне поле для фантазії російського президента. І, до речі, розробка образу Володимира почалася ще до Криму. Російська влада ініціювала написання книг, підготовку фільмів і навіть мультфільму. Головна ідея: Володимир – це російський князь. До України він ніякого стосунку не має. А те, що княжив у Києві, так що тут дивного? Київ – це і є Росія.

Доказом цього історичного божевілля повинен був стати грандіозний пам'ятник князю на Воробійових горах в Москві. Пам'ятник повинен був височіти над містом і нагадувати його мешканцям не тільки про князя, а й про його нинішнього наступника. Цей проект особливо подобався Путіну. Він дуже схожий на проект Сталіна, який дав завдання знести храм Христа Спасителя й побудувати на його місці палац Рад з грандіозною фігурою іншого Володимира – Леніна. Ленін мав підніматися над Москвою й нагадувати її жителям про тріумф більшовизму і наступника Леніна – Йосипа Сталіна.

Але, як і Сталіна, Путіна з його запаморочливими архітектурними планами чекала невдача. З'ясувалося, що пам'ятник князю просто знищить Воробійові гори. З того часу князь Володимир бродить по Москві і ніде не може знайти собі місця. Пропозиції надходять одна за іншою, прихильники пам'ятника на Воробійових горах обвинувачують прихильників перенесення в зраді, прибічники ж перенесення не можуть вирішити, де саме стояти князю – в центрі чи на околиці...

Отже, війна в розпалі – а рішення немає. І дивуватися цьому не доводиться: князь – чужий у цьому галасливому хаотичному євразійському мегаполісі, який не має ніякої схожості з його рідним Києвом. Як і багато інших українців, князь

Коли відставний підполковник КГБ, нинішній кремлівський диктатор Володимир Путін заявляє, що він є продовжувачем великих справ київського князя Володимира, стає справді смішно

ший брат і наступник київського князя Ярополка Святославича. Князь новгородський (969–977, 980–988). Новгород в ті далекі від нас часи, коли Росії не було навіть у проекті Всевишнього, був північною столицею Київської Русі. Володимир захопив київський престол після міжусобної боротьби з братом (977–980). 988 року прийняв хрещення під іменем Василь, розпочавши християнізацію Русі й встановивши Київську митрополію Константинопольського патріархату. Приєднав до своєї держави землі вятичей (982), ятвягів (983), радимичів (984), білих хорватів (991). Воював проти болгарів (985), греків (988), вірменів (1000), поляків (1001), печенігів (996, 1015). Розширив межі столиці Києва, збудував Десятинну церкву (996). Першим з руських князів розпочав карбувати власну монету. Використовував особистий знак «тризуб», що став гербом України. Заснував фортифіковані міста – Во-

сі чітко відокремлювало себе від московитів. У часи Козаччини для українців також природною й звичною була стара назва їхнього краю – Русь, а їх самих – русини. Та й уся Західна Європа протягом багатьох віків на означення України вживала назву «Русь». Особливо стійкою ця назва виявилася в західному регіоні України. Навіть у XIX ст. прикметник руський (тобто «український») ще входив до назв різних західноукраїнських політичних партій, літературних і наукових угруповань, альманахів, окремих праць тощо. Наприклад: «Головна руська рада» – перша українська політична організація в Галичині, що виникла у Львові 2 травня 1848 р., просвітнє товариство «Галицько-руська матиця», «Собор руських учених» (1848 р.), «Руська трійця» (українські письменники М. Шашкевич, І. Вагилевич, Я. Головацький), чотиритомна «Історія літератури руської» (тобто української) О. Огоновського та ін.

З етнонімами Русь, руський пов'язана і самоназва русин, русини, ким називали (а подекуди й досі називають) себе прикарпатські й закарпатські українці. Цю ж назву зберігає корінне українське населення Словаччини, Польщі, Югославії, Румунії.

Таким чином, етноніми Русь, руський, русинський – давні й органічні для українців найменування. Але через несприятливі політичні обставини й відсутність української державності після розпаду Київської Русі та занепаду Галицько-Волинського князівства назва Русь не стала політичною атрибуцією на українській території. Її присвоїли собі північно-східні сусіди України – Росіяни, які мають зовсім іншу історію і зовсім інших князів-ханів. Ось така правда. Саме тому неприкаяно бродить привид Володимира Великого чужою Москвою, не знаходячи собі місця. Йому хочеться додому, в Київ.

Віталій Портніков

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

– У чому, на Ваш погляд, полягає специфіка еволюції авторитарних режимів у більшості пострадянських країн?

– Думаю, що в Росії були наміри відновити свою владу в колишньому СРСР. Не маю жодних сумнівів щодо Путіна. Проте для мене цікавіше зрозуміти, наскільки, попри володіння величезними природними ресурсами й контролювання процесів у колишніх радянських республіках, йому вдалося цей задум. Це дуже яскраво видно на тому, коли російський президент сильно підтримував кандидатуру Януковича і двічі провалився. Якоюсь мірою Путін стоїть і за режимом, що встановився в Киргизстані, і за тими силами, які опозиційні до Бакієва, бо чинний тамтешній провладний режим дуже слабкий. Треба додати до цього вплив на режим у Таджикистані. Але загалом російський вплив набагато слабший, ніж очікували, у підтримці різних авторитарних режимів на теренах колишнього СРСР.

Події останніх 25 років були засадничими в тому, що певним чином Україна таки є демократичною і плюралістичною країною, найдемократичнішою з-поміж усіх колишніх радянських республік, якщо не брати до уваги балтійські країни. Причина цього криється в тому, що на регіональному рівні ані українофільська, ані русофільська спільноти не взяли повністю контроль у свої руки й не монополізували його. Українські революції 2004-го і 2013–2014 років були високо регіоналізованими протестами. Регіоналізація дуже сильно доклалася до підтримки й забезпечення протесту. На Заході громадянське суспільство є чимось, що організовується і діє, не чекаючи на стимул від держави. Якщо подивимося на опитування серед протестантів, то побачимо, що не так вже й багато йшлося про підтримку демократії. Але це аж ніяк не применшує або делегітимізує той внесок, який цей протест зробив для реального розвитку демократії у вашій країні, походючи як зі Східної, так і з Західної України.

– США проводять потужну кампанію промоції демократії у всьому світі й у пострадянських країнах включно. Путін теж вдається до таких практик, зокрема до непрямої промоції авторитаризму за російським зразком, чи це побічний ефект його зовнішньої політики?

– Не впевнений, наскільки Путін насправді тривожиться стосовно авторитаризму. Очевидно, він би волів, щоб загалом суспільства довкола Росії були недемократичними,

оскільки і сам він не демократ. Найбільше його тривожить і цікавить встановлення проросійських урядів у сусідів РФ. Як на мене, Путіну не болить голова щодо того, демократи, олігократи чи хтось інший буде владою на теренах колишнього СРСР, радше щодо того, чи будуть вони проросійськими, чи антиросійськими. У цьому й полягає величезна різниця. Він не цурається підтримувати демократів, якщо вони налаштовані у проросійському ключі. Згадаймо, що він підтримував опозицію у Грузії і Киргизстані у 2013–2014 роках. Складається ситуація, коли він таким чином справді був причетний до підриву авторитаризму, хоча сам аж ніяк не демократ.

будь-яких репресій проти опозиції. Крім того, сплав війни та ідеології створив згуртовані партії, що в СРСР вилилося у надзвичайно милітаризовану партію більшовиків зі стрункою вертикальною структурою і суворою дисципліною. Очевидно, саме вони стали першою авторитарною партією ХХ століття, що перевершувала дисциплінованість усі партії-попередниці. Дисципліна була умовою, яку передбачав військовий час, і водночас умовою, завдяки якій можливо пояснити живучість режиму. Якщо взяти нинішню провладну сучасну російську партію «Єдина Россия», то дисципліни, подібної до тієї, яка була в більшовиків, там немає. Тому,

Владімір Путін – відданий продовжувач справи Йосипа Сталіна

НИНІШНІЙ РОСІЙСЬКИЙ РЕЖИМ ДОВГО НЕ ПРОТЯГНЕ

Професор політології Торонтського університету (Канада) Лукан Вей
про тривалість революційних процесів, довголіття тираній та темп реформ в Україні

– Де криється секрет тривалості авторитарних режимів на Кубі, в СРСР, Північній Кореї, Ірані тощо, які існують, попри потужний зовнішній тиск? Вони мають підвищену опірність до санкцій?

– Тривалість режимів супроводжують масштабні катаклізми. Голод панував у 1921-му і 1930-х у СРСР, у Китаї забрав життя 45 мільйонів осіб під час «великого стрибка» у 1950-х. У Північній Кореї на початку 1990-х також панував голод. Масштабні санкції були застосовані до Чилі, Куби тощо. СРСР пережив вторгнення нацистської Німеччини. Усі згадані вище режими протрималися довго або існують і досі. Секрет довголіття авторитарних режимів криється в тому, що всі вони були встановлені шляхом крайньої жорстокості. У Росії свого часу відбулася громадянська війна, у Китаї воювали проти японців і Гоміндану. Інший вагомий фактор – високий рівень заідеологізованості та вдавання до глибоких соціальних трансформацій.

Останнє також забезпечує режимам тривалість передусім тому, що практика жорстокості вимагає створення потужних озброєних спецслужб. Таким було радянське ЧК-КГБ, котре постало внаслідок громадянської війни, до якої нічого подібного не існувало взагалі. Багато послідовників Леніна до подій громадянської війни вважали, що їм не потрібно постійної армії. Події цієї війни стимулювали їх до створення ЧК, що стало базою для КГБ і

очевидно, тривалість сучасного російського режиму не буде такою, як у СРСР.

– Яке місце у змалюванні вами картині посідає Іран після 1979 року, зважаючи на релігійну складову тамтешнього режиму?

– Режим в Ірані має багато спільного з режимами в СРСР і Китаї. У Росії війна відбулася після того, як встановився більшовицький режим, а ось ірано-іракська війна стала внаслідок революції 1979 року. Тоді Ірак вторгнувся до Ірану, але він вистояв, не в останню чергу завдяки силам так званих вартових революції, надзвичайно лояльних до мулл силовиків. Останні також відіграли значну роль у придушенні опозиції, зокрема 2009 року. На мій погляд, іранські вартові революції дуже скидаються на радянське КГБ. Обидвом не чужі жорстокі методи, і так само вони підпирають режим і забезпечують його життєздатність на довгий час. Відмінність полягає в тому, що в Ірані ніколи не було однієї надпотужної політичної партії, і з цього погляду там плюралістичності було значно більше, ніж в СРСР. Проте існувала й широка поляризація в суспільстві, яка також доклалася до життєстійкості тамтешнього режиму. Власне, аятола не мав практично жодної контрреволюційної та антиісламської опозиції. Близько половини населення Ірану готове в прямому сенсі померти за режим, бо такою є звична їм ментальна установка. Таким чином, тамтешній авторитарний лідер має

вдосталь фанатиків, які підтримують його правління, що значно його посилює. Сумніваюся, що надто багато з тих, хто підтримує путінський режим, готові дійсно вмерти, аби його правління тривало. Власне, якщо вдарити по будь-якому режимові прямо й агресивно, наприклад, вторгнутися до Ірану, це тільки зіграє на руку тамтешньому режимові, що тримається також і на антиамериканізмові, поляризації світу. У такій картині існують хижі США і проісламський революційний режим в Ірані.

– У чому відмінність революцій, які відбулися в Росії на початку ХХ століття, і тих, що ми бачили в Україні вже у ХХІ?

– Це дві різні речі. Термін «революція» має абсолютно різне значення, коли говорити про події в Україні і, наприклад, Жовтневу революцію. У випадку Ірану й СРСР треба сказати про соціальні революції, коли відбувається радикальна трансформація суспільства, тоді як в Україні відбулися політичні революції. Останні мали на меті не зміну класової структури суспільства насильницьким способом, а зміну політичного режиму, наприклад, авторитарного на демократичний.

– Революції мають свою тривалість і доволі обмежений ліміт часу на радикальні трансформації. Як у цьому світлі виглядає Україна після останньої революції? У чому криється потенціал нинішнього моменту і як його використати?

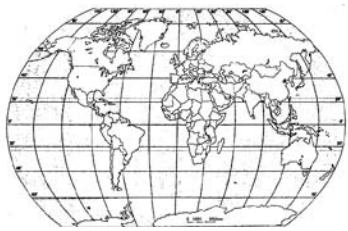
– Думаю, що є певне прагнення засадничих зрушень після політичної революції в Україні на зламі 2013–2014 років і раніше – 2004 року. Енергійні зміни – це те, що не відбулося після Помаранчевої революції. Нинішня війна дала поштовх квазіреволюційній гарячці, якої 2004 року не було і яка не так диктується протестом, як російським вторгненням до України. Це несе із собою як негативні, так і позитивні практики. Очевидно, що продовження попереднього корупційного стилю життя коштує невимірно багато, й Україна просто не виживе, якщо й далі матиме нинішній рівень корупції. Думаю, ви маєте рацію в тому, що вітер змін дме дуже слабо й за рік після революційних подій мали б відбутися радикальніші зміни, особливо з огляду на ситуацію, в якій опинилася Україна, і загрози, яким вона протистоїть. Це збільшує рівень песимізму в суспільстві.

Мене особисто цікавить питання, як події розгортаються далі. Так, Крим анексовано, а частину Донбасу окуповано, проте Дніпропетровськ і Одеса лишаються українськими. Завдяки чому вдасться втримати вашу країну в цілісності? Власне, це не такий вже й революційний процес, радше, радикальне подолання комуністичного минулого України. З цього огляду цікаво, у якій саме формі відбудеться процес подолання цієї минувшини.

Інтерв'ю провела
Ганна Трегуб
«Тиждень»

Колаж із сайту www.media.mk

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Голландські експерти підготували чорновий звіт стосовно збитого влітку минулого року в небі над Донбасом пасажирського «Боїнга» Малайзійських авіаліній. У документі розповідається про прогрес у розслідуванні авіакатастрофи, досягнутий протягом року. Чернетку звіту розіслано країнам,

які брали участь у розслідуванні, які за 60 днів повинні внести свої правки. Літак Boeing 777, що здійснював рейс MH17 (Амстердам – Куала-Лумпур), зазнав аварії 17 липня 2014 року поблизу Тореза Донецької області. Всі 298 осіб, що перебували на борту, загинули. За даними України та країн Заходу, літак збили донецькі бойовики за допомогою зенітного ракетного комплексу «Бук», переданого їм Росією й після трагедії терміново вивезеного й знищеного на території Росії.

Україна передала розслідування Голландії, оскільки приблизно дві третини пасажирів

ХТО ЗБИВ «БОЇНГ»?

Відразу після трагедії путінські сепаратисти нікого не пускали в зону розкиданих уламків збитого ними «Боїнга»

Boeing були громадянами цієї країни. П'ять країн, які розслідують катастрофу літака Малайзійських авіаліній 2014 року, закликали створити міжнародний трибунал за фактом авіакатастрофи. Малайзія, якій належав літак, Україна, над якою його було збито, а також Голландія, Австралія та Бельгія, громадяни яких були на борту літака, схвалили ідею створення трибуналу. При цьому Росія, яку звинувачують у катастрофі «Боїнга», виступила проти створення трибуналу. Цю ідею в МЗС Росії назвали «несвоєчасною й контрпродуктивною».

КРАЇНИ БРІКС СТВОРЮЮТЬ АНАЛОГ МІЖНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДУ

Лідери країн БРІКС наївно сподіваються витіснити провідні економіки світу з їхніх позицій і зайняти їхні місця

Країни БРІКС (Бразилія, Росія, Індія, Китай й Південно-Африканська Республіка) створюють Новий банк розвитку. Відповідний документ лідери країн-членів групи підписали на дводенному самміті в Уфі, який розпочався 8 липня. За їхнім задумом, банк має стати аналогом Міжнародного валютного фонду та Світового банку. Країни-учасниці групи затвердили керівництво банку. Вони домовилися про взаємну допомогу на випадок кризи та інвестування в проекти. Президент Росії Путін на самміті сказав: «Нас хвилює нестабільність на ринках, висока волатильність цін на енергетичні та сировинні товари, накопичення низкою великих країн суверенної заборгованості. За цих умов країни БРІКС мають намір активніше залучати власні ресурси та внутрішні резерви розвитку.»

Установчий капітал нового банку нині дорівнює 50 мільярдам доларів і буде розширений до 100 мільярдів (90 млрд. євро) в наступні кілька років. Він має розпочати роботу у першій половині наступного року. Лідер Китаю Сі Цзіньпін підкреслив на самміті ефективність співпраці країн БРІКС. Лідери країн БРІКС сподіваються, що нинішня ініціатива допоможе їм посісти ключову позицію в світовій економіці.

Росія, яка перебуває під західними санкціями через конфлікт в Україні, нині має обмежений доступ до міжнародного фінансування для багатьох своїх компаній і подає перед своїми партнерами по БРІКС свій економічний стан зовсім не таким, який він є насправді. Інші країни групи надто залежні від провідних західних економік, щоб претендувати на світове лідерство у фінансовій сфері.

ЛАСКАВО НЕ ПРОСИМО!

Потік нелегальних іммігрантів з Африки до Європи не спадає. Нещасні люди, часто з малолітніми дітьми, намагаються будь-що досягти омріяної Європи, де вони сподіваються знайти своє місце під сонцем. Але часто подорож у рай закінчується трагедією. Тільки за останні місяці загинуло сотні нелегальних іммігрантів, які прямували до Європи на непристосованих для плавання в Середземному морі човнах.

За останні кілька днів 809 нелегальних іммігрантів були врятовані з човнів, що зазнали катастрофи в Сицилійській протоці, яка відділяє Лівію від південних берегів Італії. Шведське судно зі складу європейської місії «Тритон» надало допомогу 611 іммігрантам, серед яких було 58 дітей. Ще два судна –

За даними ООН, з початку нинішнього року з Африки до Європи втекло майже 137 тисяч біженців, понад 1800 з них загинуло

одне військово, інше торговельне – прийняли на свій борт 198 нелегалів, які були доставлені на італійський острів Лампедуза.

За інформацією ООН, з початку 2015 року до Європи через Середземне море втекло майже 137 тисяч осіб, понад 1800 людей загинули.

Міністри закордонних справ країн ЄС у червні схвалили

проведення військово-морської операції проти контрабандистів, які нелегально переправляють біженців з Африки до Європи. За допомогою кораблів, літаків і безпілотників планується зібрати якомога більше даних про діяльність контрабандистів і затримати їх, а потім конфіскувати й знищити їхні кораблі.

У ЯПОНІЇ ПОМЕР НАЙСТАРІШИЙ ЧОЛОВІК ПЛАНЕТИ

У Токіо в 112 років помер найстаріший чоловік на планеті – японський довгожитель Сакарі Момої. В минулому – директор середньої школи в префектурі Сайтама, батько п'ятих дітей, Момої помер від ниркової недостатності в старечому домі в неділю, 5 липня.

Сакарі Момої народився в 1903 році у Фукушімі. Книга рекордів Гіннеса визнала його найстарішим чоловіком у світі в серпні минулого року. Сакарі Момої захоплювався літературою, особливо китайською поезією, та мандрівками Японією.

У Книзі рекордів Гіннеса поки що не розкривають, кому тепер віддадуть титул найстарішого чоловіка. ЗМІ припускають, що ним може стати 112-річний японець Ясутаро Коїде, що всього на місяць молодший від Сакарі Момої.

Найстарішою людиною планети наразі вважається 116-річна американка Сюзанна Мушат Джонс. Книга рекордів Гіннеса визнала її

У Токіо в 112-річному віці помер найстаріший чоловік на планеті – японець Сакарі Момої

найстаршою довгожителкою після смерті у квітні цього року 117-річної японки Місао Окава. Відома своїм ста племінникам і племінницям як «Ті», Сюзанна Мушат Джонс стверджує, що таємниця її довголіття – у здоровому сні.

Згідно з Книгою рекордів Гіннеса, найстарішою лю-

диною сучасного світу була французенка Жанна Луїза Кальман. Вона померла в 1997 році, доживши до 122 років.

**За матеріалами зарубіжної преси підготував
Хома Мусієнко
Фото AP**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Після таких одкровен телекомпанія Ora TV мексиканського мультимільярдера Карлоса Сліма відмовилася від співпраці з компанією Дональда Трампа. Також відмовилися співпрацювати з ним телеканали Univision, NBC і Televisa. Окрім того, Мексика відмовилася від участі, а американський телеканал Univision від співпраці з організаторами конкурсу краси «Міс Всесвіт», який проводиться з ініціативи Трампа. На початку вже цього місяця одна з найбільших мереж роздрібної торгівлі в США Macy's також припинила будь-які взаємини з Дональдом Трампом. Така ціна слова в Америці.

новки Трампа «виходять далеко за рамки загальноприйнятих поглядів республіканців».

Можливо, для Джеба Буша «загальноприйняті погляди» й справді відрізняються від Трампових, адже він одружений на мексиканці, довго жив у Мексиці, вільно володіє іспанською мовою і взагалі любить Мексику й мексиканців з їхніми бурітос, але для багатьох однопартійців Трампа його висловлювання точно передають їхні переконання. Вони лишень приховують їх у політкоректний час у політкоректній Америці. Бо інакше ані афро-, ані латиноамериканці за них не голосуватимуть. В тісному ж колі вони (ясна річ, не всі,

Однак для республіканців Трамп може стати палицею з двома кінцями. З одного боку, його участь у дебатах може притягнути телеглядачів і дати менш відомим кандидатам шанс представити себе публіці. Однак деякі республіканці побоюються, що своєю присутністю Трамп затьмарить усіх інших, а його різкі коментарі про нелегальних іммігрантів, яким Обама обіцяв амністію, можуть нашкодити партії наступного року, коли республіканці розраховують зміцнити свої позиції серед етнічних меншин, особливо латиноамериканців. Але ці сподівання після того, що вже сказав Трамп, схожі на міраж у пустелі.

хоче створити 19 мільйонів нових робочих місць. Як? Тут він не вдається до деталей, лише каже, що знає, як це зробити. Врешті-решт, з 1999 до 2007 року він був губернатором Флориди й добивався збалансованого бюджету, скорочуючи борги й реформуючи систему освіти. Головний аргумент Джеба Буша: він може повторити флоридську історію успіху на національному рівні.

Джеб Буш фактично показав, що вміє керувати. Цим він відрізняється від конкурентів-республіканців. Від, наприклад, молодого сенатора Марко Рубіо, який теж з Флориди. Від Ренда Пола, сенатора з Кентаккі. Або й

ТВЕРДОЛОБИЙ ТРАМП ПРОТИ М'ЯКОТІЛОГО БУША

Дональд Трамп – знаменитий бізнесмен, який заробив статки завдяки будівельному бізнесу, мережі казино й телевізійному шоу, щонайменше 5 разів оголошував про свої плани поборотися за президентське крісло починаючи з 1988 року. І кожен раз відмовлявся від своїх слів. «Коли обрали президентом Обаму, я сказав: «Принаймні він надихатиме, в нас буде потужний дух в країні». Я справді тоді так думав. Але він не лідер. Він не надихнув нікого. Він насправді був негативною силою», – сказав Трамп, оголошуючи про початок своєї виборчої кампанії. «Нам потрібен лідер, який візьме бренд «США» і зробить його знову потужним. Нам потрібне хтось, хто зробить цю країну знову великою. Ми можемо це зробити. Тож, леді й джентльмени, я офіційно балотуюсь на посаду президента Сполучених Штатів Америки», – сказав Трамп, розпочинаючи свою передвиборчу кампанію. За його словами, він профінансує її за власний рахунок, бо його статки становлять 9 мільярдів доларів.

Експерти вважають, що Трамп вступив у передвиборчі переговори, розуміючи, що його чекає поразка. Оскільки він представляє Республіканську партію, а від цієї політичної сили, окрім Трампа, балотуються ще 13 кандидатів, серед яких чотири губернатори, чотири сенатори і ще три колишні губернатори великих штатів. Тож голоси виборців, які симпатизують республіканцям, будуть дуже розпорошені.

У своєму червневому інтерв'ю на CNN Дональд Трамп сказав про іммігрантів з Мексики: «Коли Мексика посилає до нас своїх людей, вона не посилає кращих. Вона посилає тих, що з проблемами, і хто приносить їм нам. Ці люди приходять з наркотиками, вони – потенційні злочинці. Вони – гвалтівники, хоч, я думаю, що серед них є й порядні люди. Але я бесідував з прикордонниками й вони розповіли мені, кого ми в результаті отримуємо».

Дональд Трамп проти Джеба Буша

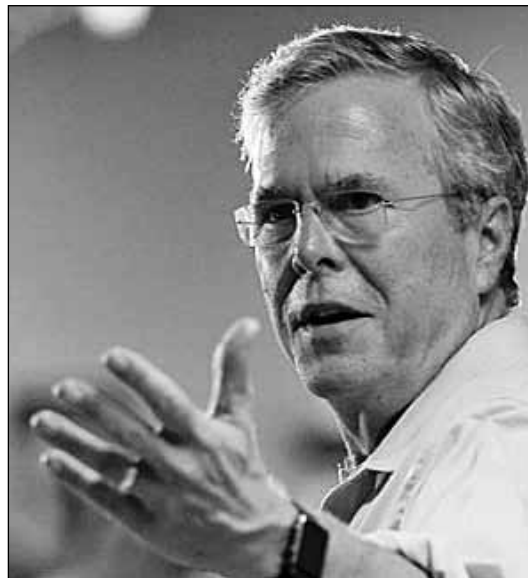
Втім, Трамп сказав вголос те, що американці давно й активно обговорюють на своїх верандах за горнятком кави чи келихом пива. Він взагалі приніс у нудну передвиборчу кампанію певний драйв і тепер точно нудно не буде. Кожний день приносить нові «перли» Трампа. Зокрема, свого основного суперника в Республіканській партії Джеба Буша (заміри громадської думки показують, що ці два кандидати від Великої старої партії йдуть поки що ніс в ніс) він назвав «жахом» і додав: «Як у біса взагалі можна голосувати за цього хлопця?»

Голова Республіканської партії Райнс Прибус, наляканий танкоподібним напором Трампа, який своїми висловлюваннями нищить репутацію партії, порекомендував мільярдеру «пом'якшити» свою агресивну риторію, хоч сам Трамп не погоджується з такою характеристикою. Ще різкіше оцінив старт передвиборчої кампанії Трампа один з його конкурентів Ліндсі Грем – він назвав мільярдера «кулею, якою розбивають старі будинки». Те, що ця куля робить зі старими стінами, Трамп, на думку Грема, робить з Великою й старою партією. Тим часом «жах», тобто Джеб Буш, під час зустрічі з виборцями Нью-Гемпшира заявив, що умовис-

а лише запеклі «яструби») люто ненавидять іммігрантів, яких вони називають гололоу, мріють про часи, коли в Америці «поріжуть» усі соціальні програми допомоги бідним й чекають, коли в Білому домі усядеться їхній президент.

Успіхи Трампа в опитуваннях громадської думки (це підтверджує версію деяких політологів, що Америка не така вже й толерантна до іммігрантів) як по країні в цілому, так і в штатах Айова та Нью-Гемпшир, де голосування починається найраніше, збіглися зі сприятливим моментом. Трамп розраховує потрапити до списку учасників перших республіканських дебатів, які відбудуться 6 серпня. Телеканал Fox News, який проводить дебати, допускає до участі тільки 10 кандидатів-республіканців, які лідирують на підставі кількох авторитетних національних опитувань.

Трампу, мабуть, вдалося знайти відгук у душах консервативних виборців, які виступають за крайні рішення проти нелегальної імміграції й схвалюють різкий стиль Трампа, особливо його обіцянки жорстко поставити питання про торгівлю з Китаєм й розгорнути для боротьби з так званою Ісламською державою потужну наземну операцію.

Хоч, з іншого боку, саме епатажність Трампа, його рішучість й, головне, не боязкість говорити вголос про те, про що мільйони бояться навіть подумати, можуть, попри численні прогнози експертів, які вважають Трампа несерйозним кандидатом, вести його на фінішну пряму, де він зійдеться з Гілларі Клінтон.

Тим часом, Джеб Буш спокійно, без надрику, але активно проводить свою передвиборчу кампанію. Нещодавно відвідав Євросоюз. Під час цього візиту Джеб Буш назвав Путіна «хуліганом» і закликав адміністрацію США рішуче реагувати на агресію РФ. Авторитетні опитування віддають Джебові Бушу перевагу в команді кандидатів у президенти від Республіканської партії. Бо за нього збираються голосувати не тільки білі й багаті, а й темношкірі та бідні. Джеб Буш може стати ідеальним кандидатом від республіканців з огляду на його родинність з представницею латиноамериканської меншини США.

Він не є великим оратором, явно нервував, коли «кидав рукавичку». За трибуною він часто хапався за пляшку з водою, багато разів сором'язливо усміхався в телекамери. Головною темою кампанії Буша III є американська економіка. Джеб пообіцяв навести в ній лад; він

від Гілларі Клінтон, яка була сенаторкою від Нью-Йорка.

На відміну від очікувань багатьох, Джеб не дистанціювався від клану Бушів. Його мати Барбара сиділа поруч, коли він оголосив про своє балотування. Незадовго до своєї промови він телефонував 91-річному батьку й оприлюднив відповідне фото. За дистанціювання від інших Бушів на нього б обралися чимало республіканців. Звісно, продумування тактики є частиною передвиборчої боротьби в США. Але не тоді, коли йдеться про родину.

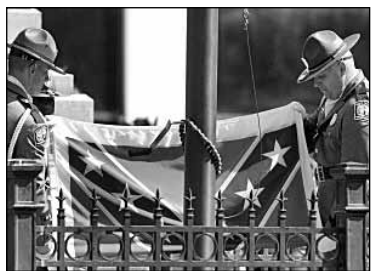
Джеб Буш, може, й не видатний оратор, та він усе одно виглядає автентичним, правдивим, справжнім. Він називає себе «інтровертом». Ніхто не поприкатиме його за це. Промова Буша у Флориді мала б посприяти здобуттю ним кількох додаткових відсотків. Хоча статус явного фаворита республіканців йому ще належить вибороти. Цьому посприяла, як вже було сказано, його недавня подорож до Європи. У США її майже не помітили. Але, на відміну від деяких інших суперників-республіканців, він не молот дурниць у Німеччині, Польщі та Естонії. Це теж допоможе йому на довгому й тернистому шляху до фінішної прямої на президентських перегонах.

Утім, багатьох відлякує саме прізвище «Буш». І якщо Джордж Буш-старший асоціюється в американстві з успішним президентством (одна «Буря в пустелі» чого варт), то Джордж Буш-молодший – це справді «жах». Америка й досі зализує завдані його президентством економічні й політичні рани. Ще одного Буша багато американців не хочуть. Як, до речі, й ще одного представника родини Клінтонів. Може, саме ця обставина стане вирішальною, якщо Дональд Трамп трохи думатиме перед тим, як щось говорити, й 45-м президентом Сполучених Штатів Америки стане цей мільярдер, батько якого також був дуже необхідною людиною. Але це зі сфери фантастики.

В АМЕРИЦІ

У ПІВДЕННІЙ КАРОЛАЙНІ
ПРИБРАЛИ ПРАПОР
КОНФЕДЕРАЦІЇ З
ТЕРИТОРІЇ КАПІТОЛІЇ

У Сполучених Штатах поступово позбуваються одного із символів суперечливої епохи в історії країни. У штаті Південна Кароліна з території місцевого Капітолію прибрали прапор Конфедерації, в складі якої 150 років тому кілька південних штатів воювали проти Півночі в громадянській війні.

Прапор з почестями спустили в адміністративному центрі штату місті Коламбія за участю губернатора Нікі Гейлі, яка напередодні підписала ухвалені законодавчими штату закон, що вимагає прибрати прапор Конфедерації з місцевого Капітолію. Це було зроблено через три тижні після загибелі 9 афроамериканців у місті Чарлстон від рук молодого расиста.

Прихильники прапора кажуть, що він символізує історію частини Америки, критики ж заперечують, що прапор Конфедерації є символом ганебних часів рабовласництва і став символом сучасного расизму.

Губернатор Н.Гейлі сказала, що місце прапора в музеї, його зняття символізує єднання та процес загоєння ран. На церемонію прийшло чимало людей зі своїми прапорами Конфедерації.

«ВІДКРИТЕ НЕБО» МІЖ
США ТА УКРАЇНОЮ

Сполучені Штати та Україна підготували проект угоди про лібералізацію ринку повітряних перевезень та запровадження принципу «відкритого неба». Схвалення цього законопроекту урядом України опубліковано на урядовому порталі. Крім того, Кабмін уповноважив на підписання вищезазначеної угоди з американською стороною міністра інфраструктури України Андрія Пивоварського.

На сьогодні дозвіл на польоти з України до США має тільки одна авіакомпанія – МАУ. Вона виконує рейс Київ – Нью-Йорк. З американського ж боку жодна авіакомпанія рейсів в Україну не виконує. Нова угода дозволить змінити таке становище у бік збільшення рейсів між США та Україною насамперед американських авіакомпаній.

Договір про відкрите небо з ЄС було парафровано ще в жовтні 2013

року, але його й досі не підписано. Причина – в останній момент за наполяганням Іспанії летовище Гібралтару було виключено з угоди. Не заперечуючи британську приналежність самого Гібралтару, влада Іспанії не визнає британською територію місце, де знаходиться міжнародне летовище.

ГЕНЕРАЛ ДЖОЗЕФ
ДАНФОРД ПРОПОНУЄ
НАДАТИ КИЄВУ
ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ

Росія становить найбільшу загрозу для національної безпеки США, і дії Москви дуже тривожать нас. Про це заявив американський генерал Джозеф Данфорд під час розгляду в Сенаті його кандидатури на посаду голови Об'єднаного комітету начальників штабів збройних сил США.

Генерал вказав на те, що Росія, як ядерна держава, в останні роки показала свою здатність зазіхати на суверенітет інших країн. Прикладом було названо російську агресію в Україні та погрози країнам Балтії, про які говорив на слуханнях сенатор Роджер Вікер. Генерал Джозеф Данфорд, зокрема, сказав: «Я вважаю, що наш досвід в Україні та інші приклади, які ви подаєте, демонструють, що нам треба оновити нашу модель стримування й реагування, щоб давати раду загрозам сьогодишнього дня, які називають гібридними загрозами з боку Росії. Якщо відверто, то це має бути пріоритетом. Нам потрібна модель стримування для XXI сторіччя».

Голова сенатського комітету з питань збройних сил сенатор Джон Маккейн запитав генерала, чи потрібно США надавати Україні допомогу протитанковою зброєю й засобами протидії російській артилерії та ракетам, на що генерал відповів: «З військової точки зору я вважаю, що виправдано надати українцям таку допомогу. Якщо відверто, то без такої допомоги вони не зможуть захиститися від російської агресії».

Нині Сполучені Штати надають Україні військову допомогу, навчаючи українських національних гвардійців на полігоні у Яворові на Львівщині. Адміністрація Обами заявляє, що й досі вирішує, чи надавати Україні допомогу оборонною зброєю.

ЧЕРЕЗ РОСІЙСЬКУ
ЗАГРОЗУ США
РОЗМІСТЯТЬ ВАЖКУ
ТЕХНІКУ В НІМЕЧЧИНІ

США роблять кроки, щоб компенсувати скорочення збройних сил у Європі, що дозволило б легко провести ротацию в регіоні й зміцнити підрозділи в Східній Європі. Про це розповів начальник штабу сухопутних військ американ-

ської армії генерал Рей Одієрно в інтерв'ю газеті Wall Street Journal.

Він заявив також, що США хочуть розгорнути додаткові бригади з важкою технікою, включаючи танки й бронетранспортери, в Німеччині. Це дозволить швидко розгорнути необхідні сили в Європі в разі кризи.

У той час, як техніка в Східній Європі регулярно використовується невеликими підрозділами для навчань, великі запаси важкої техніки в Німеччині можуть бути використані в разі загрози. Це дозволить бригаді з 3500 солдатів швидко переміститися Європою. Одієрно також має намір використати 4-ту піхотну дивізію в Колорадо як «вирівнювальну» регіональну силу в Європі. Це означає, що особовий склад бригади, гелікоптери й фахівці з логістики регулярно розгортатимуться в Європі для проведення маневрів. Нині в сухопутних військах США таке призначення має одна бригада, що базується в штаті Джорджія.

Новий план, який буде реалізовано протягом найближчих двох років, дозволить більшій кількості солдатів брати участь в операціях та навчаннях у Європі. Крім того, він дозволить експертам з питань розвідки зосередитися на загрозі з боку Росії.

КРІС СМІТ: «ЧЕРЕЗ СЛАБКУ
ЗОВНІШНЮ ПОЛІТИКУ
ОБАМИ УКРАЇНА ПОЧУВАЄ
СЕБЕ ЗАЛИШЕНОЮ»

Конгресмен Кріс Сміт розкритикував зовнішню політику Барака Обами, назвавши її нерішучою та слабкою. «Ми часто говоримо, що «розбіжності залишаються на узбіччі», але я глибоко розчарований політикою президента Обами стосовно України, а також Китаю, а також щодо авторитарних і диктаторських режимів по всьому світу. У нього дуже слабка й нерішуча політика», – сказав Кріс Сміт, один із найвпливовіших членів Комітету в закордонних справах Палати представників.

Кріс Сміт закликав Обаму та його адміністрацію приділити більше уваги політиці стримування. Це те, в чому, на його думку, США поступаються Росії. «Якщо ти вагаєшся, демонструєш слабкість, це додає сили таким диктаторам, як Путін, надихає їх на нові дії. Саме це нині й відбувається. Росіяни визнають і поважають надійну стратегію стримування, і будучи поінформованими про неї, вони діятимуть відповідно. Але в нас її

немає і тому Путін робить все, що йому заманеться, а Україна відчуває себе залишеною».

Крім того, конгресмен вважає, що помилки політики Барака Обами на Близькому Сході призвели до посилення терористичного угруповання ІДІЛ. «Подивіться, що відбувається на Близькому Сході. Передчасне виведення наших військ з Іраку створило простір для так званої «Ісламської держави». Це серйозна помилка, яка має катастрофічні наслідки. При цьому президент Обама роздає інтерв'ю й посміхається. Він вважає, що дуже красномовний, але це не змінює того факту, що його політика призвела до вакууму й фатальних помилок», – підсумував Кріс Сміт.

НА ДЖОХАРА ЦАРНАЄВА
ЗАВЕДУТЬ НОВУ СПРАВУ,
НЕЗВАЖАЮЧИ НА
СМЕРТНИЙ ВИРОК

Засуджений до страти за теракт у Бостоні Джохар Царнаєв може стати фігурантом нової кримінальної справи про вбивство поліцейського. Прокуратура американського округу Мідлсекс підозрює братів Царнаєвих у вбивстві поліцейського Шона Коля, який переслідував злочинців після теракту.

Нині Джохар Царнаєв перебуває у в'язниці особливого режиму «Супер Макс», що в штаті Колорадо. Окружний прокурор Меріан Раян планує повернути терориста до штату Масачусетс для слідчих дій. Як заявили в офісі прокурора, в даний час готується запит федерального уряду.

Експерти в галузі права не пригадують подібного випадку в історії, коли особі, вже засудженій федеральним судом до смерті, місцева влада висувала б додаткові звинувачення. Однак прокурори Мідлсекса вважають, що 21-річний Царнаєв повинен постати перед судом за звинуваченням в особливому тяжкому злочині.

На початку квітня Джохара Царнаєва було визнано винним у здійсненні атак на учасників марафону в Бостоні в квітні 2013 року, внаслідок якої загинуло три особи й більше 260 отримали тяжкі поранення. 24 червня в Бостоні суддя Джордж О'Тул офіційно оголосив смертний вирок Царнаєву, визнаному винним у тероризмі.

ПСИХОЛОГИ ДОПОМАГАЛИ
ЦРУ РОЗРОБЛЯТИ
МЕТОДИКУ КАТУВАНЬ

Американська асоціація психологів США вибачилася за таємну співпрацю з Міністерством оборони США та ЦРУ. Як з'ясувалося, після терактів 11 вересня 2001 року американські психологи допомагали силовикам готувати по-

ради, як здійснювати тортури водою й позбавленням сну.

«Ми щиро вибачаємося й шкодуємо за ці дії та їхні наслідки», – заявила доктор Надін Каслоу. Вона очолила комітет, який займався розслідуванням звинувачень на адресу асоціації.

Американська асоціація психологів найняла юриста Дейвида Гофмана для проведення незалежного розслідування. У результаті було підготовлено доповідь на 542 сторінках. Документ проливає світло на співпрацю психологів з адміністрацією Джорджа Буша-молодшого в розробці методики допитів і катувань підозрюваних.

Під час розслідування з'ясувалося, що два колишні президента Американської асоціації психологів були членами консультативної ради ЦРУ. За словами одного з них, він не вважав тоді, що позбавлення людини сну може вважатися катуванням.

«НОВІ ГОРИЗОНТИ»
ЗА ОБРІЄМ СОНЯЧНОЇ
СИСТЕМИ

Запущений у космос 19 січня 2006 року космічний апарат NASA «Нові горизонти», почав передавати на Землю перші знімки, зокрема фотографії Плутона, однієї з найбільших (поряд з Еридою й Церерою) карликових планет Сонячної системи.

Плутон знаходиться за сім з половиною мільярдів кілометрів від Землі і входить до так званого Пояса Койпера – частини космічного простору за орбітою Нептуна, що вважається краєм Сонячної системи. 14 липня апарат NASA наблизиться до Плутона найближче – на відстань 12 з половиною тисяч кілометрів.

Функціонування космічного апарату «Нові горизонти», який має довжину трохи більше двох метрів, дозволить науковцям зазирнути за недосяжні раніше обрії, побачити околицю Сонячної системи та потенційно дати відповідь на запитання про походження Сонця й карликових та великих планет, що обертаються довкола нього.

Після вивчення Плутона апарат «Нові горизонти» продовжить подорож у пояс Койпера, посилаючи на Землю нові фотознімки. За умови відповідного фінансування програма «Нові горизонти» діятиме до 2019 року.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

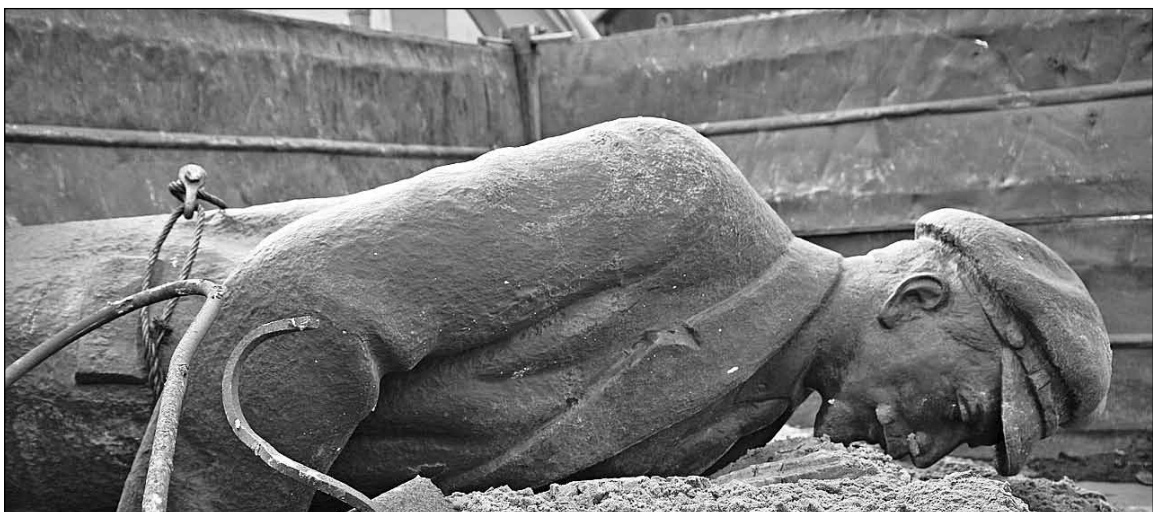

За багато століть московської, а потім і советської окупації українці звикли багато до чого. Зокрема, вважати Пушкіна видатним поетом-інтернаціоналістом (насправді він був махровим шовіністом), а Суворова – великим полководцем, який разом з простими солдатами ділив всі біди військової служби. Ані одне, ані інше не відповідає дійсності, але хто ж заглиблюватиметься в деталі. Олександра Невського, який насправді був жалюгідним холуєм Орди, багато хто й далі продовжує вважати неабияким військовим стратегом і святим, Київську Русь – колискою трьох братніх народів. Схожих міфів є безліч. Аби їх спростувати, треба витратити масу часу та енергії, тому декому легше з ними просто змиритися й прийняти. Те саме стосується й топонімічних назв, пам'яток чи навіть святкових дат у календарі. До того ж, весь цей непотріб цілком логічно й системно заповнює вже давним-давно сформовану свідомість, а що може бути гіршим, ніж втрата орієнтирів, підмурків, системи цінностей, в якій минули найкращі роки життя, хай навіть все це огидне й наскрізь брехливе. Вірити в брехню спокійніше, ніж опинитися перед розбитими ночами з усвідомленням, що ти – лох і тебе тупо розвели. А тому, на жаль, навіть незважаючи на тверезе і переконливе розуміння ситуації та необхідності її виправлення, часто-густо запускати цей процес вдається неймовірно складно. Все за давнено, ранить, дратує й ображає або просто ліньки. І тому з'являється безліч аргументів проти, хоч наскрізь абсурдних і часто дурних у своїй природі, але впертих аж до ідіотизму.

На зорі української незалежності процес перейменування вулиць чи повернення їм старих назв, не кажучи вже про повалення ідолів, сприймався цілком природно. Окупаційну імперію зруйновано, Україна нарешті здобула вистраждану незалежність, а тому логічно, що всього, пов'язаного з окупацією, рабством, приниженням, треба позбутися й нарешті почати будувати свою хату так, як подобається, щоб було комфортно й затишно. На жаль, у якийсь момент процес загальмувався, безнадійно затягнувся, а подекуди й не встиг початися. Нині можна сперечатися, хто в цьому винен і чому так трапилося,

рюмсати над переписуванням історії й безнадійно намагатися залишитись у щасливому світлому минулому, але це все для маразматиків. Логіка життя однозначна. Ніхто, окрім бомжів, не продовжує носити брудний одяг, якщо є можливість його випрати, ніхто не житиме в помешканні, захламленому чужими речами, якщо їх можна викинути, і ніхто не молитиметься на свого ката та вбивцю й не триматиме його портрет над шлюбним ліжком.

Чомусь і більшовикам, і гітлерівцям, й іншим окупантам вистачало всього кілька місяців, а то й днів, щоб змінити назви вулиць і закладів у підкорених

Пам'ятники комуністичних ідолів тільки тепер опинилися на звалищі історії, хоч це мало статися ще 24 серпня 1991 року

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ: НАГАЛЬНА СПРАВА ЧИ ЧЕРГОВИЙ ФАРС?

Український народ вимагає, щоб на звільнених від ідолів п'єдесталах постали пам'ятники справжнім героям України

містах, а ідеологічно неправильні пам'ятники демонтувати чи просто зруйнувати. Їм і на думку не спадало, що історію переписувати не можна. Не до демократичних цінностей, коли ти вже взявся щось чи когось підкорювати й переконаний, що це буде надовго, а то й назавжди. Якби більшовики дозволили українцям вшановувати їхніх справжніх національних героїв, то вони в Україні довго не протрималися б. І ці м'ясники чудово це розуміли, хоч і не завжди дружили зі здоровим глуздом. Тому й нищили все до ноги. Будьмо відвертими: історія таки в кожного своя і правда також. І чим швидше нація дізнається, хто вона насправді, що їй є ким і чим пишатися, що вміє вона не тільки плазувати, а ще й може дати в морду, причому ефектно й боляче, тим швидше вона позбудеться рабської постави і навчиться розмовляти з іншими на рівних. Ось тоді до неї вже

так просто не підступишся і все нажите непосильною працею, а вірніше вкрадене й розграбоване, доведеться-таки віддати. А цього ж, правда, нікому не хочеться. Жодному миршавому злодію.

На жаль, до повноцінного процесу миття й очищення України дійшло лише тепер, коли коса найшла на каміні і стало очевидним, що без того ніяк. Що корені нинішньої війни й безмежної корупції, і всезагального паскудного становища країни, як економічного, так і соціального, тягнуться десь звідти, від тих трупів, яких вчасно не поховали і якими досі вся ця квітуча українська земля. Бо корінь зла – в символах, що формують свідомість і поставу. І той, хто любить Леніна, виявляється, просто не може бути добрим громадянином, сумлінним чиновником, чесним бізнесменом чи навіть гарним вчителем, бо звук красти,

брехати й жити подвійним або потрійним життям, як кожна советська людина. І той, хто не любить цього чорта, але щодня споглядає його піку, коли йде на роботу, або щомиті читає чи декламує заклинання на стінах свого будинку, в назвах села або міста, має ті самі проблеми. Адже чорт ховається в деталях. І навіть якщо ці деталі вже в далекому минулому, нікому не цікаві і молодше покоління начебто чхати на них хотіло, вони таки працюють. І лише питання часу, коли їхній трупний сморід знову заповнить свідомість.

Процес декомунізації, нарешті офіційно запущений в Україні, можна не тільки вітати, а й необхідно прискорити всіма можливими способами. Він був би неможливим без сторонньої допомоги (спасіба таваришу Путіну) і без тих кривавих прелюдій, які змушена була пережити нація. На жаль, така ціна звільнення. Нині важливо, щоб все спрацювало, бо фактор звички, про який йшлося вище, доволі сильний, і якщо кинути все на відкуп здорового глузду, то добре починання традиційно перетвориться на фарс.

Україна не може стати іншою й кращою, поки від неї огидно смердить. А тому пропозиції на кшталт: перейменуємо Іллічівськ, названий на честь Вови Ілліча, в Іллічівськ на честь пророка Іллі чи Котовськ на честь Котовського в Котовськ на честь священика Василя Котовича, не слід сприймати ані як специфічний одеський гумор, ані як маразм (мовляв, дешево й сердито), а саме як диверсію. З таким самим успіхом Котовськ можна перейменувати на честь кота Матроскіна чи кота Леопольда, а ще Кота в чоботях або пана Коцького. Якщо йти цим шляхом, то набагато дешевше для бюджету буде нічого не змінювати, а просто повігадувати відмазки. Села Кірове на Черкащині, Кіровка на Кіровоградщині та й сам Кіровоград можна спо-

кійно прив'язати до хвороби кір, а села з назвою Крупське, які також є в обох згаданих областях, до манної чи ячної крупки. Тих Кіровок і Крупських у різних варіаціях по Україні чимало, тому економія для бюджету буде солідна. А додаймо ще численні Петровські, які ніяк інакше не могли бути названі, як на честь Петра Порошенка, хіба як виняток – на честь св. апостола Петра, П'ятирічки – від п'яти річок, які повсихали, Ударники, що походять від УДАРу Кличка, чи Урицькі, названі ще древніми римлянами, бо там винайдено уринотерапію.

Взагалі, знайти трактування й пояснення на хвору голову простіше простого. Ульяновка – від Уляни, Калініне – від калини, Свердловце – від свердла, а Брагинівка – від браги. Гірше, звичайно, з усілякими там Держинськими, але й з тим можна дати собі раду. Сіли, випили, закусили – і до ранку можна цілий трактат написати, а якщо ще заглянути в google... А чому б місто Держинськ не могло бути назване на честь брата залізного Фелікса Владислава Едмундовича, який 1920 року встиг побути деканом медичного факультету, а 1921 року – навіть проректором Катеринославського університету, доки не вирішив втікати з більшовицького раю до Польщі, де обрав кар'єру військового медика, дослужився до полковника, нагороджений Золотим Хрестом Заслуги і, врешті, був розстріляний нацистами як брат російського терориста у м. Згеж і похований у братській могилі. А, може, там в родині ще і який ксьондз чи навіть біскуп знайдеться, коли добре пошукати, бо навряд чи родовід прабатька ФСБ добре досліджений...

Втім, справа ж не у трактуванні і не відмазках, а в деталях. І легковажити ними більше не варто – це закінчується великою кров'ю. Доведено...

Роман Малко
«Тиждень»

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ПРО ВІДСІЧ АГРЕСОРОВІ
І ХАБАРНИКАМ

На сьогодні в зоні проведення АТО перебувають понад 64 тисяч військовиків Збройних сил України (ЗСУ). Про це повідомив президент України Петро Порошенко.

«Сьогодні ми маємо в зоні АТО більше 64 тисяч лише військовослужбовців Збройних сил. Додатково ми маємо Нацгвардію, Службу безпеки, прикордонників, маємо набагато більше техніки... Ми готові дати гідну відсіч агресії проти нашої держави», – сказав П.Порошенко. Раніше він заявляв про наявність інформації, що до українського кордону стягнуто рекордну кількість збройних сил Російської Федерації.

Президент України також торкнувся проблеми корупції: «Повністю згоден з тим, що сьогодні корупція – це не менш важливий фронт, ніж фронт по захисту суверенітету, територіальної цілісності й незалежності нашої держави від російської агресії. Але категорично не згоден з тим, що, нібито американські або європейські партнери не помічають тих реальних зрушень, які ми демонструємо в боротьбі з корупцією. І коли я мав розмову з президентом Франції і канцлером Німеччини, то вони особливо відзначили, що сьогодні ситуація по боротьбі з корупцією в нашій країні кардинально змінилася», – сказав він.

GRECO: УКРАЇНА
ВИКОНАЛА 20 З 25
РЕКОМЕНДАЦІЙ У
БОРЬБІ З КОРУПЦІЄЮ

Група держав Ради Європи проти корупції (GRECO) за-

кликала українську владу забезпечити адекватну участь представників громадянського суспільства в роботі Національного агентства з питань запобігання корупції. Про це йдеться у доповіді GRECO, яку поширила прес-служба Ради Європи.

У документі також зазначається, що GRECO вирішила завершити перші два етапи оцінки ситуації в Україні, беручи до уваги прогрес в реалізації її рекомендацій.

«Україна повністю реалізувала 20 з 25 рекомендацій, 4 частково, і лише одну не реалізувала», – зазначається в доповіді.

У Раді Європи наголошується, що Україні на законодавчому рівні вдалося практично повністю врахувати всі рекомендації GRECO, та на важливості ухвалення Національної антикорупційної стратегії на 2011-2015 роки. Крім того, GRECO відзначила прогрес у розкритті та притягненні до відповідальності осіб за корупційні злочини.

СКІЛЬКИ КРАЇН
ДОПОМАГАЮТЬ
НАМ ЗБРОЄЮ?

Україна нині активно отримує зброю, в тому числі й летальну, від країн Заходу. Про це заявив новопризначений посол України в США Валерій Чалий.

«Ми зброю отримуємо, в тому числі й летальну, й ніхто суверенній Україні не може цього заборонити. Інша справа, що не прийнято афішувати перелік країн, але це більше десятка держав тільки з Європи. У нас з ними різний рівень військово-технічної співпраці, і на даному етапі вона розвивається», – сказав Чалий.

Крім того, за його словами, в США є широка підтримка ідеї надати Україні більше зброї.

Чалий повідомив, що Україна вже нині отримує від США засоби зв'язку, прилади нічного бачення, медичне обладнання, контрбатарейні радары, броньовані бойові машини, роботизовані системи, в тому числі для розмінування, дані космічної розвідки.

Раніше президент Петро Порошенко повідомив, що Україна уклала угоди про постачання зброї з 11 країнами.

ЗА ЧАС ПРОВЕДЕННЯ
АТО НА ДОНБАСІ
ЗАГИНУЛО 1930 НАШИХ
ВІЙСЬКОВИКІВ

Під час проведення антитерористичної операції (АТО) загинуло 1930 військовиків, які служили в Збройних силах України. Про такі дані станом на 8 липня повідомив директор департаменту соціальної й гуманітарної політики Міноборони України Валентин Федичев.

За його словами, родини 1593 осіб отримали в зв'язку з цим одноразову допомогу в розмірі 609 тисяч гривень. Федичев також підкреслив, що можливість отримання матеріальної допомоги від держави сім'ями загиблих добровольців та волонтерів ще потрібно закріпити на законодавчому рівні.

Нагадаємо, раніше в СБУ повідомляли, що з початку АТО на Донбасі загинуло 1,8 тисяч українських військовиків.

ЗАКОНИ, ЯКІ
ВІДКРИВАЮТЬ ДОСТУП
ДО ЗАХІДНИХ ГРОШЕЙ

Верховна Рада України повинна терміново ухвалити чотири законопроекти, які відкривають Україні доступ до фінансування в обсязі 3,2 млрд. доларів. Про це на своїй сторінці у Facebook написала міністр фінансів України Наталія Ярьсько.

«На жаль, за цей тиждень ми не змогли просунути далі в ухваленні 4 дуже важливих прогресивних законопроектів, які допоможуть захистити заощадження громадян, оздоровити нашу економіку, енергетику та які необхідні для подальшого прогресу у взаємовідносинах з МВФ, Світовим Банком, а також для отримання позик від Японії та Німеччини», – заявила міністр.

Вона повідомила, що ці чотири закони, які відкривають Україні доступ до фінансування в обсязі 3,2 млрд. доларів, має ухвалити Верховна Рада. «Закликаємо народних депутатів ухвалити ці законопроекти вже 14 липня – щойно розпочнеться наступний пленарний тиждень», – сказала Ярьсько.

УГОДА З КРАЇНАМИ ЄС
СТОСОВНО РИНКУ ГАЗУ

15 країн Євросоюзу та Енергетичного співтовариства країн Центральної, Східної й Південно-Східної Європи, в тому числі й Україна, підписали в хорватському Дубровнику Меморандум про взаєморозуміння задля створення інтегрованого ринку газу.

«Підписанти домовилися працювати разом, щоб прискорити будівництво відсутніх ланок газової інфраструктури й для вирішення решти технічних і нормативних питань, які перешкоджають безпеці поставок, та для розвитку повністю інтегрованого й конкурентного енергетичного ринку в регіоні», – наголошується в повідомленні Єврокомісії.

Окрім того, в ньому зазначається, що робота концентруватиметься не лише на будівництві нових газопроводів, а й на ефективному використанні існуючої інфраструктури, наприклад, для забезпечення реверсних можливостей. Як пріоритетні, були визначені, зокрема, такі проекти, як Трансадриатичний газопровід, термінал скрапленого газу в Хорватії та інші, які допоможуть диверсифікувати джерела поставок.

АГЕНТСТВО FITCH
ЗНИЗИЛО РЕЙТИНГИ ДВОХ
УКРАЇНСЬКИХ БАНКІВ

Міжнародне рейтингове агентство Fitch знизило довгостроковий рейтинг дефолту Приватбанку й Ощадбанку з «ССС» і «СС» відповідно – до «С».

«Зниження довгострокових рейтингів в іноземній валю-

ті віддзеркалює думку Fitch про те, що дефолт цих двох українських банків за деякими борговими зобов'язаннями на даний час є майже неминучим», – наголошується в повідомленні.

Як зазначає Fitch, зміна рейтингу банків пов'язана з оголошенням про початок переговорів з власниками єврооблігацій про продовження терміну їх погашення. Водночас агентство визнає, що банки продовжують обслуговувати інші свої зобов'язання, включаючи клієнтські депозити.

Згідно з даними Нацбанку, на 1 квітня 2015 року за розміром загальних активів (248,041 млрд. гривень) Приватбанк є найбільшим серед діючих в Україні банків, а Ощадбанк посідає друге місце (128,104 млрд. гривень, станом на 1 січня 2015 року).

ОДЕСЬКИЙ
МІЖНАРОДНИЙ
КІНОФЕСТИВАЛЬ-2015

Програмний директор Одеського міжнародного кінофестивалю Антельм Відо повідомив, що одесити й гості міста зможуть побачити в рамках нинішнього фестивалю, який триватиме з 10 по 18 липня, понад 100 фільмів.

На сам же міжнародний конкурс представлено 12 кінострічок. Крім цього, окремо вибиратимуться кращі з 18 українських короткометражних і 6 повнометражних фільмів. Для міжнародного конкурсу, переможця якого за традицією обиратимуть глядачі, головним призом стане «Золотий Дюк». Також свою думку висловлять члени міжнародного журі, яке цього року очолить відома французька режисерка Жанна Лабрюн.

Одесити та гості міста зможуть побачити низку стрічок, які вже отримали схвалення й були показані в рамках відомих європейських кінофестивалів, а також ті, що досі не вийшли в український прокат.

Крім того, глядачі зможуть подивитися фільми режисерів-членів журі. Ще однією особливістю кінофестивалю стануть реставровані фільми братів Люм'єр, зняті наприкінці позаминулого століття.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

У ГРОМАДІ

29-го червня в Українському Інституті Америки відбулися урочистості з нагоди Дня Конституції України, головними організаторами якого виступили Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) та Постійне представництво України при ООН. У відзначенні Дня Конституції України взяли участь понад півсотні представників дипломатичних місій різних країн та лідери й активісти української громади США.

ОСНОВНИЙ ЗАКОН УКРАЇНИ: ВИПРОБУВАННЯ ЧАСОМ

19 років Основний Закон був правовою основою державності України, розвитку суспільства та зміцнення демократії. Під час Революції Гідності люди вийшли на вулиці України, щоб захистити свої конституційні права від узурпації влади. Сьогодні українці також захищають непохитні цінності за угодою з Основного Закону: незалежність та територіальну цілісність країни, які на даний момент дуже серйозно порушує агресія Росії проти України, – сказав глава Постійного представництва України при ООН Юрій Сергєєв, відкриваючи вечір. – Одним з головних бажань українців є піднести життєві стандарти українців до рівня розвинених європейських країн і ми постійно працюємо над покращенням положень Основного Закону України...

Від імені української громади США виступила президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олек-

сій, яка, зокрема, зазначила, що святкування Дня Конституції дає привід для роздумів над історією розвитку демократії в Україні, наголосивши, що багато хто й не знає про «глибоко вкорінені демократичні ідеали, які Україна здобула як нація з першої Конституції, написаної ще в 1710 році Пилипом Орликом й визнаної першою сучасною європейською Конституцією». Відтак, пані Олексій представила гостя, федерального суддю США Богдана Футея, одного з консультантів робочої групи, яка працювала над Конституцією

України 1996 року. Нещодавно президент Порошенко призначив його членом Конституційної комісії. «Президент Петро Порошенко створив Конституційну комісію з мандатом змінити три частини чинної Конституції: децентралізація, права людини та судова влада. Задля того, щоб зробити ці частини більш демократичними та ближчими до міжнародних стандартів, оскільки уряд України йде вперед з реформами для оперативної європейської інтеграції», – сказав промовець, аналізуючи конституційний процес у світлі сьогоднішньої кризи. Поправки повинні бути схвалені на засіданні Верховної Ради 226 голосами й надіслані до Конституційного суду для ухвалення рішення. На наступній сесії, якщо Конституційний суд затвердить рішення, Раді потрібно 300 голосів для змін, які мають бути остаточно прийняті. Ця процедура повинна бути

завершена невідкладно – вже у вересні, оскільки місцеві вибори призначено на 25 жовтня 2015 року.

Після офіційної частини розпочалася мистецька програма «Перетворення спільної візії в дію за мир», яку представили юні таланти з України. Першою виступила 9-літня Христина Михайличенко з Криму, яка зіграла на фортепіано уривки з творів Шопена, Ревуцького, Дебюссі й Копленда. 15-річний Євген Моторенко вразив присутніх власною інтерпретацією творів Шопена та Сильвестрова. Завершальним музичним акордом мистецької програми був виступ відомого піаніста Дмитра Суховієнка, який сьогодні працює мистецьким керівником концертів класичної музики в Європейському парламенті в Брюсселі. Після мистецької програми відбулося традиційне українське частвування.

Прес-служба УККА

ГОЛОВНИЙ РЕВІЗОР НЬЮ-ЙОРКА НАГОРОДИВ УКРАЇНСЬКИХ АКТИВІСТІВ

30 червня в Брукліні на загальноміському святі вшанування іммігрантів, які найактивніше працюють для зміцнення двосторонніх зв'язків та налагодження контактів між громадою та владою, головний ревізор Нью-Йорка (City Comptroller) Скотт Стринґер публічно вітав Асоціацію вихідців з України, яку очолює Павло Маковський.

Головний ревізор Нью-Йорка Скотт Стринґер (у центрі) та президент Асоціації вихідців з України Павло Маковський з дружиною Наталею

У владній ієрархії «столиці світу» головний ревізор (City Comptroller) – третя особа, після мера й спікера законодавчих зборів міста. Він відповідає за аудитні перевірки департаментів та агенцій, муніципальні пенсійні фонди й боротьбу з розбазарюванням казенних коштів. Скотт Стринґер, чинний ревізор Нью-Йорка, давно підтримує теплі й дружні взаємини з українською громадою. Як президент Мангетена, він був частим гостем українських свят та ділових зустрічей, зокрема, в українському «селі» на Другій авеню.

30 червня в Брукліні Скотт Стринґер публічно вітав Асоціацію вихідців з України, яку очолює Павло Маковський, який емігрував до США з Києва. Син українських селян, розкуркулених і висланих в 1930-ті роки до холодного Архангельська, він зберіг і в Америці загострене відчуття справедливості й велику любов до України. Тому й створив у нью-йоркському Брукліні коло однодумців, об'єднавши їх в Асоціацію вихідців з України. Й ось уже впродовж десяти років організація, очолювана ним,

займається пропагуванням українських культурних надбань та традицій, підтримкою гуманітарних проектів допомоги Україні, налагодженням та зміцненням двосторонніх зв'язків між бізнесменами, політиками, спортсменами, журналістами... Конференції про Голодомор 1932-1933-х років, форуми про Чорнобильську катастрофу, зустрічі українських праведників миру – це далеко неповний перелік тих справ, які робить це товариство небайдужих і сміливих людей задля торжества правди й порозуміння між народами та людьми. Останні два роки Асоціація активно розвінчує брехливу кремлівську пропаганду, спрямовану проти незалежної Української держави: виступає з коментарями в пресі, бере участь у теле- й радіодебатах. Павло Маковський особисто підготував і надрукував цілу низку матеріалів та листів, які розвінчують фальшиву путінську пропаганду. Тому, наго-

роджуючи Павла Маковського, президента Асоціації вихідців з України, Почесною грамотою за його працю, Скотт Стринґер наголосив, що його батьки та його історична Батьківщина Україна могли гордитися б такими синами.

Головний ревізор Нью-Йорка вручив нагороду також ще одному вихідцеві з України Володимирі Фортунному, який приїхав до США з Білої Церкви, що на Київщині, віцепрезидентів профспілкового об'єднання працівників охорони здоров'я № 1199, що захищає інтереси й права більш як 10-тисячної «армії» співробітників шпиталів, клінік, старечих домі.

У відповідь Павло Маковський та мама Володимира Фортунного Клавдія висловили сердечну вдячність Америці в особі Скотта Стринґера за підтримку України в такий важкий для неї час.

Арі Каган
Фото Станіслава Німого

ДОБРОЧИННА ДОПОМОГА ВІД ЗУАДК

З'єднаний українсько-американський допомоговий комітет (ЗУАДК), спираючись на жертвну громаду небайдужих людей, в квітні-травні нинішнього року спакував і надіслав до України три контейнери гуманітарної допомоги.

Волонтери ЗУАДК перед відправкою контейнера з гуманітарною допомогою в Україну

Перший контейнер вартістю понад 40 тисяч доларів, який майже повністю зібрала парафія Української католицької церкви Св.Івана Хрестителя (парох о. Роман Мірчук) у Нью-Джерсі, було відправлено 18 квітня на ім'я голови київської філії ЗУАДК Віри Принько. Керували проектом Роксоляна Васкул-Лещук і Михайло Козюпа. До контейнера увійшли нові комплекти термобілизни, медичні ковдри та приладдя, а також одяг, взуття, забавки та речі першої необхідності. Наступна партія допомоги вирушила до України 27 квітня з подальшим розподілом на прикордонні підрозділи. До контейнера загальною вагою 5,5 тонни і вартістю 86,5 тисяч доларів увійшли два вживані, але в дуже доброму робочому стані, цілком обладнані автомобілі швидкої допомоги та 146 пачок з новим медичним обладнанням та одягом.

2-го травня ЗУАДК надав міжнародну медичну гуманітарну допомогу головному військово-клінічному шпиталю в Києві, передавши контейнером медичне устаткування та приладдя загальною вагою 5,8 тонни й загальною вартістю 134 тисячі доларів. До нього увійшло терапевтично-реабілітаційне обладнання та одяг.

На жаль, напруження в Україні не спадає, тривога не зменшується. В цьому житті кожен залишає свій слід. І лише слід доброти та небайдужості здатен знеболити слід скривавленого серця. Наша з вами допомога й надалі вкрай необхідна Україні. Пам'ятаймо про це!

Звертайтеся до нас за адресою: UUARC 1206 Cottman Ave. Philadelphia, PA 19111, або за телефоном: 215-728-1630. Наш веб-сайт: www.uuarc.org

Ірина Галай
Філадельфія

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Selfreliance VISA® Platinum

9.9%

APR

Будь на Крок Попереду

БЕЗ річної оплати

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**Full
Financial
Services**

*Annual Percentage Rate. Річна % ставка на день 6 грудня 2013р. становить 9.9%.
Сконтактуйтесь з Касою "Самопоміч", щоб довідатися сучасні ставки, які міняються.
Тільки для дійсних і нових членів Кредитівки. За додатковою інформацією телефонуйте
на № 888.222.8571.

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Загостіть на наш оновлений вебсайт:

www.selfrelianceny.org

Тепер Ви можете швидко ознайомитись з нашими послугами, електронно полагоджувати свої справи та досягнути Вашу фінансову мету.

АКАДЕМІЯ СВЯТОГО ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ ПОВІДОМЛЯЄ

про однорічні повні стипендії
для учнів 9-12 класів
Учень платитиме всього
\$500 річної реєстрації

**Просимо оголошуватися
до Фундації шкіл
Св. Юра
за телефоном:
(212) 254-2260**

Діти парафіян катедрі
Св. Юра матимуть перева-
гу під час вирішення, кому
надаватиметься стипен-
дія. Окрім того, рішення
залежатиме від фінансо-
во го стану родини та
тривалості терміну пос-
тійного проживання в США.

**НЕ ЗГАЙТЕ ЧУДОВОЇ
НАГОДИ ОТРИМАТИ
ПОВНУ СТИПЕНДІЮ
ДЛЯ СВОЄЇ ДИТИНИ!
ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВЖЕ ТЕПЕР!**

ST. GEORGE'S UKRAINIAN
CATHOLIC SCHOOL
УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА
ШКОЛА СВ. ЮРА

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

www.bankuke.com

851 Allwood Rd.
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772-0620

MORTGAGE SALE! Limited Time Offer!

15% down payment with: **NO PMI***

Fixed Rate Mortgage from

3.00% APR**

Adjustable Rate Mortgage from

2.50% APR**

*PMI is Private Mortgage Insurance.
**APR is Annual Percentage Rate. Rates
are effective June 16, 2015 and are subject
to change. 1-4 Family owner-occupied.

До 100-річчя з дня народження композитора Богдана ВЕСЕЛОВСЬКОГО

Українська Американська Координаційна Рада
Український Народний Дім
Продюсер Алекс Гутмахер
У співпраці з Громадською Організацією "Razom"

Представляють проект

ЛЬВІВСЬКЕ РЕТРО

За участю

Стефанії Романюк (Канада)

Гранд-Прі Міжнародного Конкурсу ім. Богдана Веселовського (Львів, 2015)

Олена Штепан (Київ) - Лауреат Міжнародних Конкурсів
Оксана Челепіс (Львів) - "Батярське Мистецтво", Начальник відділу мистецтв Львівської
Міської Ради

Прем'єра фільму - "Стефанія. Голос, котрий єднає серця."

Dress code - ретро-вбрання (1930-1950)-кращих очікує
нагорода!

16 ЛИПНЯ 2015 6.30 P.M.

Український Народний Дім - 140 Друга Авеню, Нью-Йорк, НЙ

Ціна \$30

Студенти \$20

Квитки замовляти on-line: bit.ly/LvivRetroNight

Завітайте на філіжанку львівської кави і відчуйте атмосферу
міста старого Лева!!!!

Частина з прибутку буде перерахована на придбання медичного обладнання
Медичному Шпиталю Західного Оперативного Командування (м. Львів).

Генеральний спонсор - Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч"
Нью Йорк

ФЕСТИВАЛІ

Сумівська оселя, що розкинулася посеред Кетскільських гір, як публічно й обіцяла, 3-5 липня влаштувала «веселі фестивалі вихідні безупину». Дощова погода намагалася зіпсувати настрій, але їй це не зовсім вдалося. Хіба що в п'ятницю ввечері, на яку було заплановано грандіозне лазерне видовище під високими зорями – DJStars. Але вже наступного дня розпогодилося й головна подія, якої заінтриговано чекали і господарі, й гості, виправдала всі сподівання. Річ у тім, що цього року гостями сумівської оселі в Еленвілі був відомий український рок-гурт «Лама» з Києва, який приїхав до Америки вперше й відразу знайшов свою слухачку аудиторію.

давав колориту, бо більшість з них – українці в третьому поколінні. Мене вразило те, що наша діаспора в США настільки тримається за все українське і береже пам'ять про наші традиції й культуру. Нас довго не відпускали зі сцени, постійно скандуючи «Браво!» й запрошуючи співати ще й ще. Та коли я все-таки повернулася за лаштунки, то побачила, що на мене чекає моя троюрідна сестра, з якою ми дуже давно не бачилися», – поділилася враженнями Наталія Дзеньків, солістка гурту «Лама».

Солістка гурту Лама Наталія Дзеньків народилася 14 грудня 1975 року в Івано-Франківську. Батьки Наталі – артисти Гуцульського ансамблю пісні й танцю (мати танцює, батько професійно співає та грає на цимбалах і барабанах) – часто брали доньку разом з собою на гастролі й, зрозуміло, що Наталочка змалку мріяла стати великою артисткою. В 1993 році разом з приятелькою

На сцені – солістка гурту «Лама» Наталія Дзеньків

НАДІЯ Є!

ПІД ТАКОЮ НАЗВОЮ 3-5 ЛИПНЯ НА ОСЕЛІ СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ В ЕЛЕНВІЛІ (ШТАТ НЬЮ-ЙОРК) ВІДБУВСЯ V ЩОРІЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Учасники виховного табору на сумівській оселі в Еленвілі з гуртом «Лама». Фото на згадку.

«На фестивалі нас зустріли пісню з нашого репертуару «З джерела» у виконанні американських українців. Це було дуже зворушливо – вони співали щиро, а їхній акцент до-

вони створили власний гурт «Магія»: Наталя написала музику, а приятелька – слова. Так з'явилася перша пісня, з якою дівчата звернулися до Віталія Телезіна – відомого

радіоведучого й ді-джея. Пісня відразу ж зазвучала в ефірі й окрилила дует. У 1998 році вони записали перший альбом «Світло і тінь», до якого ввійшли такі відомі нині піс-

ні як «Зорі», «Світло і тінь», «Напиши мені, доле, листа». Альбом мав шалений успіх, а гурт «Магія» став бажаним гостем на українських й зарубіжних фестивалях...

А поп-рок гурт «Лама», який знають і люблять сьогодні, народився на початку 2005 року. Перші гіти «Мені так треба», «Моє серце», «Літак» разом з іншими композиціями сформували дебютний альбом гурту «Лама», який вийшов восени 2006-го й мав великий успіх. У 2007 році на церемонії MTV Europe Music Award у Мюнхені (Німеччина) Наталія Дзеньків отримала спеціальну нагороду «Best Ukrainian Act». Як справжні музиканти, гурт «Лама» виступає без використання фонограм, а це вимагає, аби на сцені працювали професійні музиканти; до гурту приєдналися нові учасники і він став повноцінним музичним проектом. Вперше оновлений склад гурту офіційно можна було побачити у кліпі на пісню «Світло і тінь». Ця робота стала першим синглом з другого однойменного альбому, який гурт «Лама» презентував у травні 2008-го. Сьогодні в творчому доробку «Лами» чотири альбоми: «Мені так треба», «Світло і тінь», «Тримай», «Назавжди».

Наслухавшись й насолодившись «драйвовими» мелодіями, багато з яких із сакральною інтерпретацією й загадковим підтекстом, ми поцікавилися, чому гурт має таку назву.

Невід'ємною частиною фестивалю «Надія є!» стало Свято Героїв

Урочисте покладання квітів до меморіалу Борцям за волю України

Меморіал Борцям за волю Україну на сумівській оселі в Еленвілі

– Ми довго думали, як себе назвати, – розповідає співачка. – Й нічого оригінального придумати не могли. Аж якось мені приснився тибетський ченець, який повторював одне й те саме слово: «Лама, лама...» Ченець ніби читав мої думки, бо незадовго до того я сама розмірковувала над цим словом й дізналася, що в шумеро-аккадській міфології Лама – це добра богиня-покровителька. Так народилося наше ім'я.

4 липня, в суботу, о 9-й годині вечора під відкритим небом розпочався перший аме-

риканський концерт «Лами», який перетворився на грандіозне дійство.

Відчувався прекрасний контакт з аудиторією – молоді українці з Америки та України відразу ж знайшли спільну мову. Їх об'єднали музичні смаки, молодість і надія.

Фестиваль цей молодий, але вже став традиційним. Його народженням шанувальники насамперед сучасної української рок-поп-музики завдячують головному управителю оселі, піаністу й незмінному ведучому Українського фестивалю в Нью-

Йорку Андрію Стасіву, який, аби вдихнути в «Сумівку» нове життя, п'ять років тому запропонував проводити тут щоліта молодіжні українські фестивалі сучасної «драйвової» музики.

Головною ж подією недільного дня 5 липня стало Свято Героїв, під час якого відбулися Божественна літургія й панахида за полеглими героями в боротьбі за незалежність України. Учасники урочистостей поклали квіти до меморіалу Борців за волю України й вшанували хвилиною мовчання полеглих героїв Револю-

ції Гідності та війни на Сході України. Почесним гостем святкування був Володимир В'ятрович, відомий історик, голова Українського інституту національної пам'яті.

Сумівська оселя в Еленвілі цього року святкує своє 60-ліття. За словами головного її управителя Андрія Стасіва, управа разом зі спонсорами, серед яких кредитівки «Самопоміч» з Нью-Йорка та СУМА-Йонкерс, й добровольцями невпинно стараються відновити її, розбудувати, що потребує чималих коштів та зусиль.

Її ювілейне літо напружене й по-молодіжному веселе: крім традиційних таборів, які щороку збирають сумівців з усього Східного узбережжя США, тут 25 липня відбудуться ювілейний концерт та гала-бенкет з нагоди 60-ліття оселі СУМу, в якому візьме участь відомий рок-музикант Тарас Чубай з України. Так що заповняйте квитки вже сьогодні, завітавши на сумівський сайт на фейсбук або: www.sum.org/us-ellenville

Вл. інф.
Головне фото на першій сторінці Богдана Грицива

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Під час зустрічі в Івано-Франківську з родинами полеглих та поранених на Східному фронті українських військовиків

У червні-липні єпископ Даниїл (в миру – Володимир Зелінський), правлячий архієрей Західної єпархії, глава Консисторії Української православної церкви США, разом з протоієреєм Василем Завірюхою, настоятелем парафії Успіння Пресвятої Богородиці УПЦ, що в місті Нортгемптон (штат Пенсильванія) з доброчинною місією відвідали християнський центр «Логос» на околиці Києва, де знайшли прихисток біженці з Донбасу, а також Львівський військовий шпиталь, де лікують поранених на Східному фронті, та зустрілися в Івано-Франківську з родинами полеглих героїв.

Майже дві сотні чоловіків, жінок та дітей отримали фінансову допомогу від владики

ДАРИ ЛЮБОВІ

Даниїла. Ці кошти зібрали вірні Української православної церкви США, а також члени Союзу українок Америки та Товариство збереження української спадщини Північної Каліфорнії, які спільною працею з УПЦ США надають фінансову допомогу тим, хто її найбільше потребує, особливо переселенцям-біженцям з Донецької та Луганської областей.

Крім того, владику в супроводі о. Василя Завірюхи в черговий раз побував у Львівському військовому шпиталі, щоб провідати поранених солдатів, помолитися за їхнє фізичне, моральне та духовне зцілення. Крім матеріальної допомоги, наданої раніше,

пораненим військовикам та членам їхніх сімей було передано ще 5 тисяч доларів.

У ході своєї місійної подорожі до України за дорученням духовенства та вірних церкви, з благословення предстоятеля УПЦ США митрополита Антонія владику Даниїл 4-5 липня відвідав Івано-Франківську обласну раду, де в присутності журналістів місцевих газет та теле- й радіоканалів зустрівся з дітьми, батьками, сестрами та дружинами тих, хто віддав своє життя та здоров'я в боях за Україну на Східному фронті. Деякі з них поділилися своїми болючими історіями, деякі просто плакали, слухаючи розповіді

інших. Усі вони прийшли на цю зустріч в надії почути слова розради, знайти духовний та душевний спокій. І такі молитовні слова привіз із собою єпископ Даниїл. Він говорив про важливість духовного та психологічного догляду як за пораненими солдатами, так і за їхніми сім'ями. Взявши на руки немовля, яке народилося вже після загибелі батька-героя, владику помолилися за поранених та пообіцяли цю дитину й усю родину полеглого захисника нашої Вітчизни.

Єпископ Даниїл обмінявся також думками з першим заступником голови Івано-Франківської обласної ради Олександром Левицьким що-

до різноманітних благодійних проектів, до яких могла б долучитися УПЦ США, зокрема, якщо йдеться про догляд за дітьми-інвалідами в місцевих дитячих будинках-сиротинцях.

Усього під час цієї місійної поїздки сім'ям поранених та полеглих воїнів було передано 25 тисяч доларів фінансової допомоги. До цієї доброчинної справи прилучилися сотні парафіян УПЦ США, а особливо – парафіяни церкви Покрови Пресвятої Богородиці, яка нещодавно об'єдналася з катедрою Св. Володимира у Філадельфії (штат Пенсильванія), зробивши пожертву \$50 тисяч до спеціального фонду Консисторії УПЦ США, який надає допомогу тим, хто її найбільше потребує в Україні.

Прес-служба УПЦ США

ЗОЛОТЕ СЕРЦЕ ВЛАДИКИ

10 червня єпископ Української Православної Церкви США владику Даниїл з благословення предстоятеля УПЦ США митрополита Антонія відвідав Знам'янський дитячий будинок-інтернат на Кіровоградщині.

Важко передати почуття любові та щастя в серцях дітей дитячого будинку від зустрічі з владику Даниїлом, якого завжди чекають з великим нетерпінням. Цього разу вони влаштували невеличкий концерт, який розпочався національним гімном й продовжився українськими народними піснями. Спеціально до цієї зустрічі діти разом з музичним керівником Сергієм Захарковим підготували пісню «Золоте серце», яку присвятили владиці.

Співпраця Знам'янського сиротинця на Кіровоградщині з УПЦ США розпочалася в 1998 році після візиту до дитя-

Владика Даниїл з вихованцями Знам'янського дитячого будинку-інтернату на Кіровоградщині

чого будинку-інтернату письменника Володимира Яворівського та подружжя Надії та Зенона Матківських, які в 1996 році заснували Фонд допомоги дітям Чорнобиля. Вже в 1999 році надійшов перший гуманітарний вантаж, який зі-

брали парафіяни Української православної церкви США, й з того часу ця співпраця не припиняється.

За всі ці роки було зроблено дуже багато: відкрито й оснащено на сучасному рівні ігрову кімнату, навчальну

кімнату Монтессорі, кімнату сенсорики, кабінети трудової реабілітації, дитячу кухню, де діти разом з вихователем сервірують столи, готують страви, придбано меблі, встановлено кондиціонери... В 2013 році подаровано мікро-

автобус «Мерседес», завдяки якому діти мають можливість здійснювати екскурсії до Мотронівського монастиря, Суботівської церкви, а також до Києва на новорічну ялинку, до дельфінарію й т.ін.

Усі, хто буває в Знам'янському дитячому будинку-інтернаті, кажуть, що наші діти якісь особливі – відкриті до спілкування, доброзичливі, усмінені. Ми знаємо чому. Тому що велику роль у вихованні наших дітей зіграла християнська любов владики Даниїла – його доброта й людяність завжди були й залишаються прикладом для всіх нас. Подяка та низький уклін владиці Даниїлу, митрополиту Антонію, співробітникам Консисторії та всім прихожанам Української православної церкви США.

Тетяна Валько, директор Знам'янського дитячого будинку-інтернату Кіровоградської області

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

ПАМ'ЯТЬ

Наша довідка: Лариса Кукрицька-Лисняк (акторське псевдо – Лариса Лорет) – американська актриса українського походження. Народилася у Варшаві. В США з 1947 року. Вищу загальну освіту здобула в Гантер-коледжі та Колумбійському університеті. Акторську – в театральних студіях Олімпії Добровольської та Йосипа Гірянки, Уті Гаген та Лі Страсберга (Нью-Йорк).

Найвідоміші кінофільми за її участю – «The Prude and la Parisienne», «Encounter», «Everything is Illuminated», телесеріали «The doctors», «Guiding light», бродвейські вистави – «Paris is out», «The night of the iguana», «Julia, Jake and uncle Joe», а також ролі в інших театрах у виставах: «One-eyed man is king», «Hunter», «Don Juan», «Boeing-Boeing», «Forest Song», «Anastasia», «Murder takes the stage», «Лісова пісня», «Мина Мазайло», «Бояриня», «Голод» та ін.

Чоловік – режисер Володимир Лисняк, разом з яким народили й виховали двох доньок – Уляну, яка стала професором Колумбійського університету, та Ладі, яка працює телепродюсером телекомпанії ABC News.

Мешкала на Лонг-Айленді (штат Нью-Йорк).

У 2002 році Джонатан Сафран Фоер написав роман «Everything is Illuminated», – про єврейсько-українське співжиття на одному хуторі й пошуки коріння свого роду. Ця книга змалювала цілком іншу картину, яку масово намагалися виписувати його попередники. І Голівуд у 2005 році взявся донести її світові. Молодий Джонатан, який виріс в Америці, переповнений драматичними переказами, що передавалися в родині з покоління в покоління, немов легенди, вже в наші часи вирушає в далеку дорогу, аби знайти відповіді на запитання, на які не могли відповісти його батьки.

Летить у сучасну Україну, на Волинь, на хутір Сорочий Брід, щоб знайти там сліди Юстини – дівчини, в яку був закоханий його дід і якому вона врятувала життя.

Лариса Лорет зіграла в цьому фільмі головну жіночу роль – Лісту, сестру Юстини, яка, за задумом автора, все й «просвітлює». Це інтерв'ю Лариса Кукрицька давала сповнена нових задумів і планів. Вона відчувала в собі велику творчу енергію й вірила, що ця роль – не остання в її артистичній кар'єрі...

– Навіть з огляду на реакцію кінокритиків, Вашу роль в «Everything is Illuminated», можна вважати головною, тому що вона несе найви-

й вияснює далеко не все». А особисто для Вас залишилися якісь недомовки й знаки запитання після перегляду вже готового матеріалу. Не як у актриси, а як у звичайного глядача?

– Is the war over? – запитує Ліста, побачивши незнайомого хлопця. Це вічне запитання. Пригадуєте, коли Джонатан іде тією довгою стежкою поміж соняшників і натрапляє серед сюрреалістично безмежного лану на одну хатину, з якої виходить старенька жінка – сестра тієї дівчини, в яку був закоханий його дід і яку розстріляли разом з євреями. Ліста вдивляється в дивного гостя й розповідає йому, що вона і є «Сорочий Брід» (бо хутір стерто з лиця землі), а потім запитує його: «Чи закінчилася вже війна?» Ліста живе поза часом і простором, сам-на-сам із тим скарбом, який колись відкопала на місці трагедії й досі зберігає в хаті: обручку яка так і не стала весільною, гудзики чоботаря, який колись ходив разом з її сестрою до школи... Ліста збожеволіла, тому їй легше нести той тягар пам'яті. Мене ж цей фільм повертає в реальність – не перестаю запитувати себе: коли й ми, українці, створимо фільм такого драматизму й правдивості про український Голодомор 1932-1933 років?

Лариса Лорет – американська актриса, яка до останнього дня залишалася українкою

Це інтерв'ю вийшло в другому числі нашої газети – 6 листопада 2008 року. З того часу ми подружилися й Лисняки – пані Лариса з чоловіком Володимиром – бували в нашому домі на каві й постійно підтримували наш тижневик – морально й матеріально. В те, що недільного дня, 5 липня, Лариси Кукрицької не стало, не віриться й не хочеться вірити – бо вона була не тільки людиною великого серця й світлої душі, а й дуже життєлюбною. Вона була жінкою без віку. Тому зовсім не має значення скільки їй було років, коли Всевишній покликав її до себе...

... Лариса Кукрицька-Лисняк – напевне, єдина з народжених поза межами США українок, які ніколи не цуралися свого українства, кому вдалося здійснити і в голівудському кінематографі, і на бродвейській театральній сцені.

Приїхавши до Америки, ми знали, що вона є десь зовсім поряд. За географічними поняттями мегаполіса – на сусідній вулиці, бо довідалися, що мешкає на Лонг-Айленді. Про це постійно нагадували й рецензії в «Нью-Йорк таймс» зі згадками її імені, й розмови приятелів її молодості, які й досі пильно стежать за нью-йоркським театральним репертуаром. «Лариса Лорет, – казали вони, – це великий талант і ніколи нев'януча молодість».

НЕ ВМИРАЙ, ДОКИ МАЄШ МУЗИКУ В ДУШІ...

5 липня відійшла у вічність відома американська актриса українського походження Лариса Кукрицька-Лисняк (акторське псевдо – Лариса Лорет)

Під час зйомок фільму «Everything is illuminated». На передньому плані – Лариса Лорет

ще кульмінаційне навантаження, відмикає ті двері, за якими заховано головну таємницю. Щоправда Wall Street Journal, відгукуючись на прем'єру, зауважила, що цей «світлий і надзвичайно людський фільм просвітлює

– Our war is not over...

– Not yet... Колись по війні в «Новому театрі», яким у Нью-Йорку керував мій чоловік Володимир Лисняк, ми ставили виставу «Голод» за сценарієм Богдана Бойчука. Сьогодні такої сили драматургія конче

необхідна. Можливо, варто було б до цього спектаклю повернутися...

– Чому, на Ваш погляд, й досі українські та зарубіжні титуловані кінематографісти обходять тему українського Голодомору?

– Відповідь очевидна: політкоректність і гроші.

– Ваша героїня у фільмі розмовляє російською мовою. Також через політкоректність? Адже її грає актриса українського походження, яка чудово володіє українською, а сама дія відбувається на Волині, на українському хуторі?

– Я була приголомшена й дуже сердита, коли режисер заявив, що моя героїня розмовлятиме російською. Спочатку ні про яку російську в сценарії не йшлося, але Євгенів Гудзю (він емігрував до Америки після розвалу Радянського Союзу чи то з Києва, чи то з Одеси), який грає роль переклада й розмовляє з Джонатаном ламаною англійською, а із земляками – одеським сленгом, вдалося якось переконати Лієву Шрейбера, головного режисера фільму, що в Україні всі розмовляють по-російськи. Для мене це була велика дилема й проблема, бо я ніколи російської мови не вивчала

й ніколи нею не розмовляла. Фільм знімався в Празі. Мені терміново знайшли там вчительку російської мови й вона працювала зі мною над текстом. Але з того нічого не вийшло. Зрештою, мене відрядили до Нью-Йорка на три тижні, до Метрополітен-опери, до знаменитої професорки російської філології, яка ставить правильну вимову всім світилам оперного мистецтва, що співають арії з російськомовного репертуару.

– Вам часто доводилося поступатися своїми принципами заради кар'єри?

– Швидше навпаки – жертвувати кар'єрою в ім'я принципів. Ще на початку мого акторського життя, коли закінчилася роль в телесеріалі «Guiding light», мій агент запропонував переїхати до Каліфорнії, щоб зніматися в голівудському серіалі «General hospital», але потрібно було переїздити туди на постійно. Я полетіла до Лос-Анджелеса, знайшла помешкання, школу для дітей, чоловікові, дізнавшись, що в нього за плечима Колумбія й Ель, відразу ж запропонували викладацьку працю. Тобто, все складалося якнайкраще. Але Володимирові Каліфорнія не сподобалася, бо «там немає української громади й снігу». Від Голівуду довелося відмовитися.

– Наскільки, на Ваш погляд, сьогодні є сильним вплив Голівуду на світовий кінематограф?

– Кіномитці з усього світу й далі прагнуть потрапити до Голівуду, щоб професійно здійснитися. Щоправда, з кожним роком робити це стає дедалі важче. І не тільки тому, що в Голівуді страшенна конкуренція за місце під сонцем. Є багато й інших причин. Колись у 1960-1980-ті роки ця «фабрика мрій» базувалася на корпораціях-студіях, до них були «приписані» зірки, на яких тримався фільм. Вони мали контракт, як правило, на сім років. Тепер же Голівуд дедалі більше нагадує Бродвей. Під конкретний проект створюють одноразову команду, знаходять гроші, підбирають акторів. Зняли, випустили в прокат, поділили гроші й розійшлися. Наприклад, тепер для зйомок голівудські режисери дуже часто використовують чеську кіностудію Баррандов. Це набагато дешевше. Там, до речі, знімали й натуру українського хутора Сорочий Брід. А під оте знамените безкрає соняшникове поле, яке стало візитівкою фільму, студія Warner Brothers рентувала в чеського фермера кілька десятків гектарів поля, яке спеціально засіяли соняшниками. Але тієї весни, як на зло, видалася холодна й дощова погода, соняшники довго не сходили, а як з'явилися вруна, то росли дуже повільно. Всі були в за-

журі, бо сцена серед квітучого поля, яке виросло на місці знищеного Сорочого Броду, – кульмінаційна. А потім сталося диво – соняшники враз зацвіли, повернулися голо-

ніше мене прийняли до своєї студії Олімпія Добровольська й Йосип Гірняк, де я зіграла роль без слів – черницю у виставі «Мати і я». Ми тоді не дооцінювали масштабність та-

Фрагмент вистави «Голод» за участю Лариси Кукрицької

вами до сонця і, ви бачили, у фільмі вони, таке враження, що сягають обрію.

– Гарний режисерський хід, дуже український...

– І це не монтаж, а реальність.

– А як Ви потрапили на цю роль?

– Випадково. Зателефонувала знайома Лариса Лавриненко з Нью-Йорка й розказала, що прочитала в інтернеті, що шукають актрису, яка знає українську мову. Для одного голівудського фільму, який буцімто має знімати один дуже знаний режисер і актор Лієв Шрайбер. Я звернулася до агента, який займається відбором претендентів, прочитала кілька уривків зі сценарію перед кінокамерою й забула про все це, бо в той час працювала над іншою роллю. У своєму житті я переходила через стільки «проб», що навчилася програвати. До того ж вважала себе все-таки більше актрисою театру, ніж кіно. Але за деякий час мені зателефонувала та сама агентка й запитала, чи маю я паспорт. І, як на зло, термін дії мого американського паспорта закінчився. «Ми все владаємо», – сказала мені агентка, бо за два дні вам треба бути в Празі...» Так я довідалася, що роль – моя. Пізніше продюсер розповів, що на цю роль спочатку підшукували американську зірку, аби фільм вигідніше було продати. Запропонували Мері Стріпс, але вона не змогла освоїти мови. Потім режисер літав навіть до Києва, Москви...

– Пригадуєте свою першу роль?

– Невдовзі після нашого приїзду до Америки батьки довідалися, що до Нью-Йорка приїхав професійний український актор Іван Колосів і хоче поставити «Наталку-Полтавку». У тій виставі я й дістала свою першу в житті маленьку роль. Мені було тоді 12 років. Піз-

З чоловіком Володимиром та донькою Ладодо біля рукотворної стіни пам'яті героїв Небесної сотні на Другій авеню в Нью-Йорку

ланту Олімпії Добровольської та Йосипа Гірняка, але тепер, з висоти років і досвіду, я розумію, наскільки вони були великі театральні режисери...

– Табловіди часто пишуть, що отримати роль у Голівуді чи на Бродвеї можна за умови, що маєш чоловіка-мільйонера або коханця-режисера...

– Я досі не знаю, що є визначальним при розподілі ролей. Кажуть, що мені допомагала схожість з Інгрид Бергман. Можливо. Але мені чомусь постійно пропонували ролі сексуальних блондинок. У телесеріалі «Doctors» я грала коханку головного лікаря. Цей «мильний» серіал тривав 10 років, його показували по телевізору кожного дня. Свою першу головну роль я отримала у п'єсі «One-Eyed Man King». Це, до речі, була перша п'єса мого майбутнього чоловіка, яку він поставив на нью-йоркській сцені.

– Ви зіграли багато ролей і в кіно, і в театрі. Як з цих мистецтв вам ближче?

– Мій кінодосвід невеличкий – кількісно це лише чотири фільми. В театрі ж щопівроку граю нову роль. Тому в театрі мені цікавіше – там можна грати характер від початку до кінця, тоді як у кіно знімають шматками, фрагментами. Але в кіно працювати, як на мене, легше – знявся й забув. Тоді як до театру треба бігати щовечора і грати так, неначе вперше.

– Або востаннє... Наскільки театральний репертуар віддзеркалює інтелектуальний і художній рівень глядацької аудиторії?

– У Нью-Йорку – це трагедія! Режисери постійно опускаються до рівня глядача, щоб потрафити його смакам. Якщо в нью-йоркських театрах йде щось серйозне й глибоке, то дуже коротко –

Страсберга в Нью-Йорку, де свого часу вчилася багато «зірок» театру й кіно. Я, наприклад, сиділа поруч з Мерилін Монро. Вона тоді втекла з Голівуду до Нью-Йорка й була вже доволі відомою. Пригадую, як вперше вона зайшла до нашого класу й сіла біля мене, бо було вільне місце. Я не знала, що це за дівчина, бо тоді не цікавилася фільмами, в яких Мерилін грала. Вона мала гладенько зачісане, вибілене, мов папір, волосся, на обличчі товстий шар вазеліну й білі-пребілі брови та віки. Я повернулася до своєї приятельки й прошепотіла: «Вона, напевне, альбінос». Подруга широко розплющила очі й також прошепотіла: «Що ти таке кажеш! Це ж Мерилін Монро!» Потім ми часто спілкувалися. Мерилін була милою, приємною дівчиною, але в сенсі професійної майстерності важко було сказати, бо вона буквально тремтіла – чи то боялася, чи, може, соромилася виступати перед нами, в більшості професійними акторами. Драматичні ролі їй давалися важко, але зате вона мала неймовірну харизму й що б не робила, всі нею захоплювалися.

– Що означає Ваш акторський псевдонім?

– Лаврет – так звали одного з моїх прадідів по материнській лінії.

– Герой фільму «Everything is illuminated» повертається в минуле, щоб знайти правду про свій родовід. А Ви коли-небудь пробували довідатися, з якого роду-племени?

– На жаль, у глибину віків я не зазірала й знаю про своїх прашчурів дуже мало. Мій батько родом з Кам'янця-Подільського. Він служив в армії Симона Петлюри. Мама походить з родини білоруських українців. Її предки – з Полісся. Тато проходив через мамине село, зайшов до церкви, поглянув на хори й побачив там гарну-прегарну дівчину. Позналилися-покохалися, вирішили разом тікати на Захід. Дісталися Варшави, де я й народилася. До Америки ми приїхали в 1947 році. На третій день нашого американського життя тато знайшов на вулиці посеред сміття скрипку і вирішив, що це благословенний знак. Я почала вчитися грати на тій скрипці. І не просто навчилася, а й грала в професійному оркестрі професора Берника.

– Коли Ви вперше відчували, що стали знаменитою?

– Я ніколи цього не відчувала. Сподіваюся, що колись-таки такою стану (усміхається-авт). Мені дуже подобаються слова одного американського телеведучого: «Не вмирай, доки ще маєш музику в душі!» Я відчуваю в своїй душі музику. Багато музики...

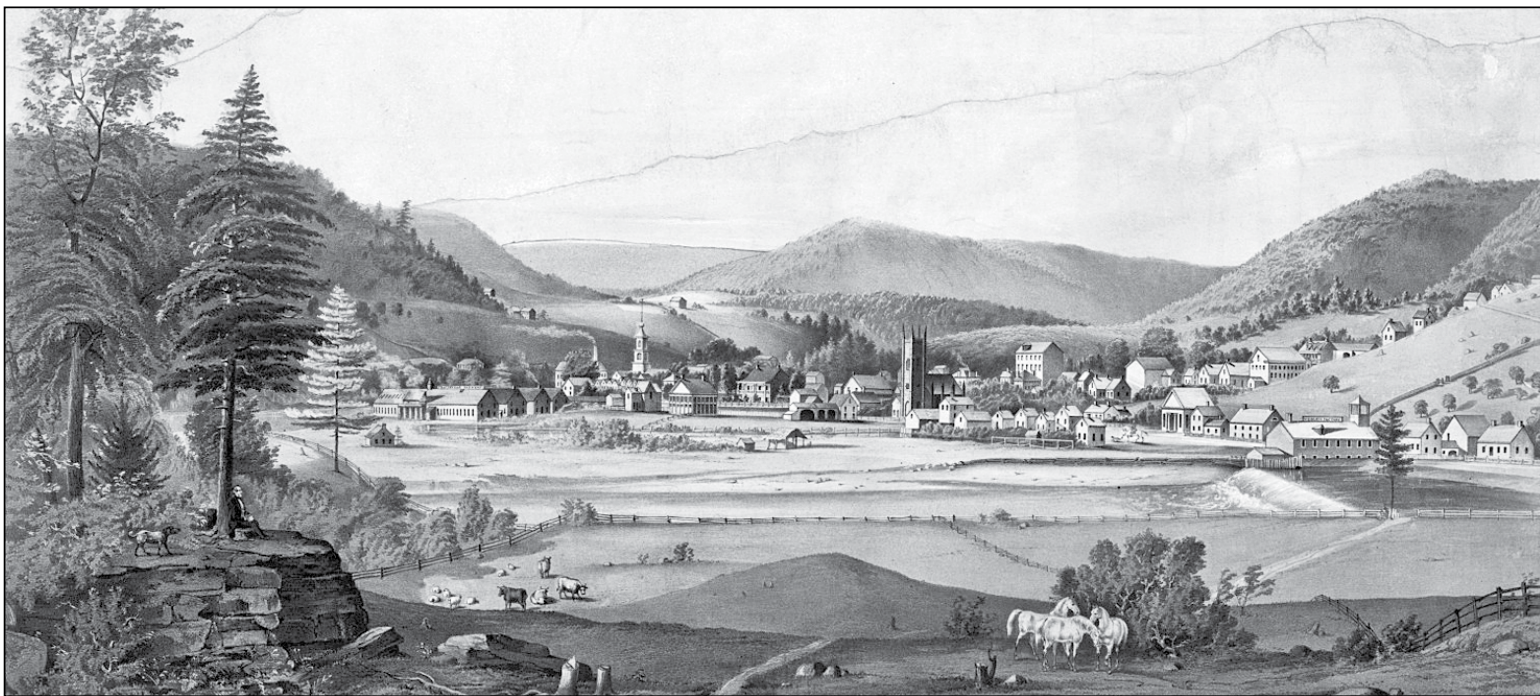
Розмову провела Катерина Кіндрась

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

І ось ми знову в Кетскільських горах! Як завжди, зупиняємося при в'їзді до Сагертісу, що неподалік знаменитого Вудстоку, – випити кави, розім'яти ноги, перепочити, бо після автомагістралі далі доведеться їхати «зміною дорогою» – лісом, поміж потоками й горами. За професійною звичкою, підбираємо всі рекламні путівники й місцеві газети – аби довідатися, що цікавого відбувається цього сезону в Кетскілах, які за роки нашого життя-буття в Америці стали нам не менш близькими й дорогими, ніж українські Карпати. Серед концертів, фестивалів, творчих майстерень, шкіл йоги, гольфу, верхової їзди погляд зупинився на запрошенні до «найстарішого в Америці Рашмору», що в Преттсвілі, на 23-й дорозі. Преттсвіл – це сусіднє з українським Гантером містечко. Але про те, що там є знаменитий «Рашмор» чуємо вперше. Зрозуміло, допитливість з цього моменту не полишає нас й одного дня вирішуємо поїхати й пошукати той самий New York's Mt. Rushmore. Нагадаємо, що Рашмор (Mount Rushmore National Memorial) – це Національний меморіал у Південній Дакоті, відомий тим, що на високій скелі висічено в камені 18-метрові скульптурні профілі чотирьох великих президентів Америки: Джорджа Вашингтона, Томаса Джеферсона, Теодора Рузвельта й Абрагама Лінкольна. Меморіал займає площу 5,2 кв.кілометра й знаходиться на висоті 1745 метрів над рівнем моря. До колонізації мовою племен сіу, що мешкали в цій місцевості, гора називалася «Шість дідів» (Six Grandfathers), але була перейменована в 1930-му році на честь Чарльза Рашмора, американського підприємця, організатора експедиції, яка вперше побувала в цьому регіоні в 1885 році. Він же виділив на увічнення в Six Grandfathers чотирьох американських президентів 5 тисяч доларів – найбільше для США одноосібне пожертвування на той час. Відтоді скульптури, висічені в скелях, називають «рашморами».

При в'їзді до містечка Преттсвіл на узбіччі 23-ї дороги є напис Pratt Rock Park і скромний паркувальний майданчик. Піднявшись на кільканадцять сходинок, що ведуть до відкритої невеличкої тераси з дерев'яним дахом і великим портретом незнайомого нам шляхетного на вигляд чоловіка, зовні дуже схожого на президента Лінкольна, з інформації, захованої від різної негоди під шкло, дізнаємося, що Pratt Rock Park у 1992 році занесено до національного реєстру історичних

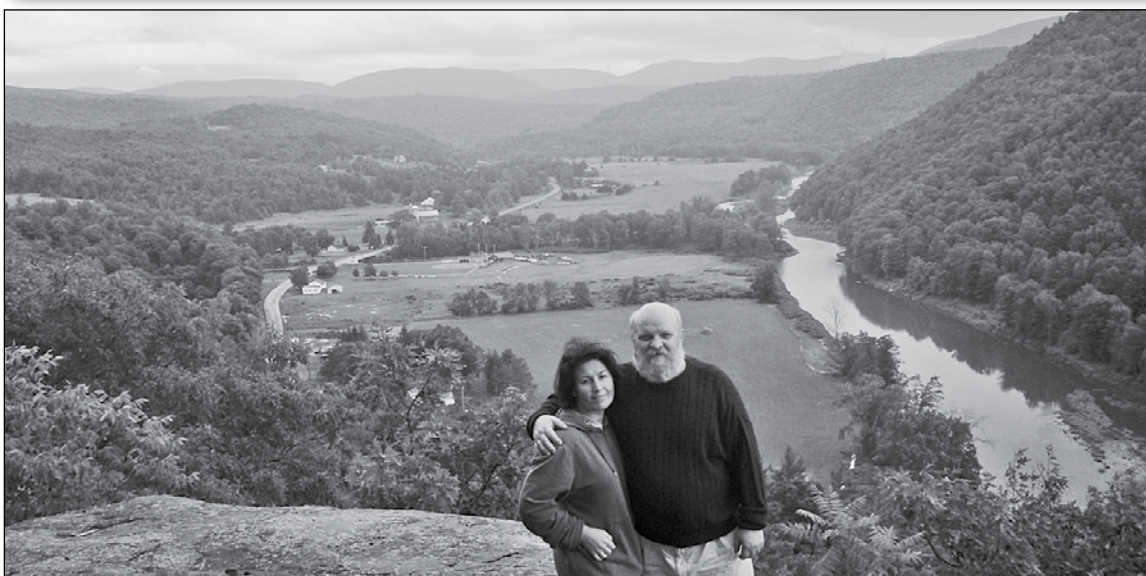

Преттсвіл. 1844 рік

КЕТСКІЛЬСЬКИЙ РАШМОР

Наша довідка: Зедок Претт – американський підприємець, банкір, член Палати представників американського Конгресу двох скликань, у середині XIX століття – сьома найбагатша особа Америки. Народився 30 жовтня 1790 року в містечку Стефентавн (штат Нью-Йорк) у родині, де виросло 7 дітей. Засновник міста Преттсвіл у Кетскільському регіоні, де на його кошти було побудовано навчальну академію, церкву, засновано газету. Як конгресмен, зробив великий внесок у заснування бюро патентів, спорудження монументу Джорджу Вашингтону в американській столиці, будівництво трансконтинентальної Тихоокеанської залізниці, а також здешевлення поштових послуг, що увічнено в його могильній епітафії.

У 1861 році Зедок Претт подарував місту 20 акрів землі, де знаходиться тепер парк Pratt Rock та наскельний монумент, відомий як New York's Mt. Rushmore. Pratt Rock Park у 1992 році занесено до національного реєстру історичних місць США. Зедок Претт помер 5 квітня 1871 року. Похований на сільському цвинтарі в Преттсвілі.

Краєвид, який відкривається зі скелі Претта на його колишні володіння

місць США. Парк відкрито кожного дня, вхід до нього безплатний, а скеля, яка нас цікавить, знаходиться за якихось 500 фітів від головної дороги. Єдина стежка, що біжить угору, без жодних вказівників, схожа на сотні інших манівців для любителів піших прогулянок, якими помережені тутешні гори, за метрів двісті роздвоюється. Спробуй дізнатися, куди йти далі. Вирішуємо підніматися вгору – й помиляємося. Зате стежина виводить на верши-

ну, з якої відкривається такий захоплюючий краєвид, заради якого варто було викарабкатися таким крутим підйомом.

На диво, тут на висоті понад тисячу метрів над рівнем моря працює інтернет. На диво, тому що на пагорбі, де знаходиться хатина, яку ми винаймаємо, не працює ані інтернет, ані телефон, ані телевізор. Звірившись зі «світовою павутиною», зрозуміли, що потрібно спускатися на землю й повертати-

ся до того самого роздоріжжя, на якому ми вибрали хибний шлях.

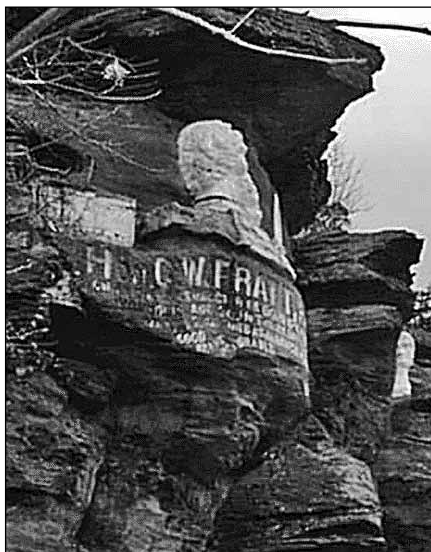
Одні називають цю місцину «ню-йоркським Рашмором», інші – «монументом честолобства». Як і багато де в Кетскілах, історія цієї скелі схожа на легенду. В 1843 році бідний скульптор у пошуках заробітку прошкував через гірське село Преттсвіл. Усі землі на десятки миль належали заможному чоловікові на ім'я Зедок Претт, слава про якого ширилася дале-

ко за межі його володінь. Містер Претт був з тих багатіїв, які вірили, що кожна сумлінна праця може підняти людину, навіть останнього жебрака, не лише над власними злиднями, а й змусити повірити в себе. Скульптор запевняв, що він бідний, але талановитий і здібний. Зедок Претт повірив і, подарувавши незнайомцеві 50 центів, попросив його вирізати на скелі, що нависає над селом, його профіль. Профіль Зедока Претта вийшов неймовірно схожим на Абрагама Лінкольна. Таким ми його й сприйняли, коли, піднімаючись «правильною» стежкою до «скелі честолобства», ще здалеку помітили, що нас зустрічає сам президент Лінкольні.

«Монументом честолобства» це місце назвали тому, що за переказами, усними й письмовими, Претту так сподобалася ця робота, що він загадав митцеві на тій самій скелі над Скохарською долиною вирізати в камені історію його життя. Час до сьогодні зберіг не лише профіль, а й рельєфні обриси його улюбленого коня та улюбленого дерева (hemlock tree) – символів, які уособлювали для Зедока Претта достаток, владу, силу й свободу. Головним його бізнесом було гарбування, тобто шкіряна індустрія, яка базувалася на обробці шкіри природними гарбниками, тобто дубильними речовинами, що добувалися з кори того самого унікального хвойного дерева з родини ялицевих – hemlock tree, увічненого на скелі Претта над Скохарською долиною. У 1833-1846 роках кетскільський підприємець розбудував цілу імперію й забезпечував своєю продукцією майже всі взуттєві фабрики Нью-Йорку та частково Пенсильванії.

Зедок Претт – підприємець, конгресмен, засновник Преттсвіла

«Меморіал честюлюбства». Наскельний профіль Зедока Претта на Кетсільському Рашморі

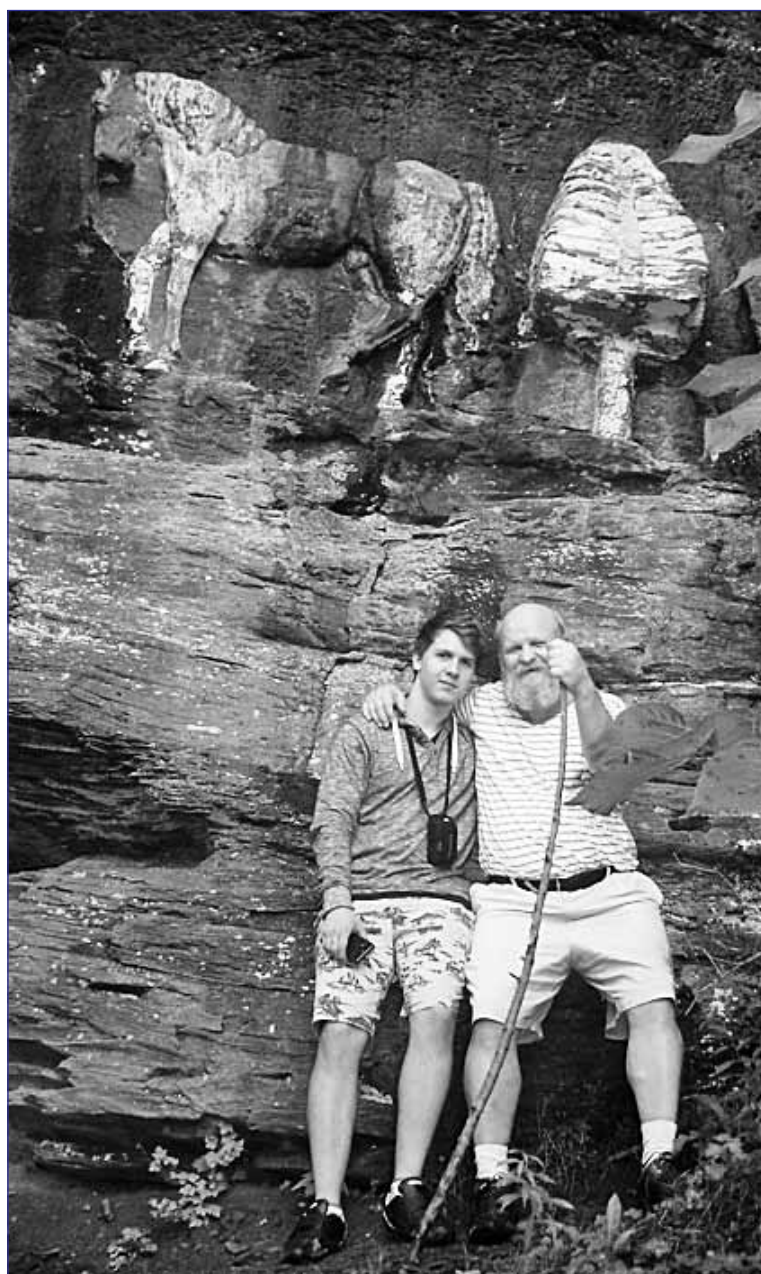

Фото на згадку біля підніжжя скелі Претта

Сюзан Велш біля музею Преттсвіла

На родовому гербі Преттів, який добре зберігся, видніється гасло: «Do well and doubt not» («Чинячи добро, не сумнівайся»), а також імена двох дітей Зедока Претта – Джорджа та Юлії. На вінку, що обрамлює герб, мали б бути вирізьблені ще й такі слова: «Let virtue be your greatest care /and study your delights/so will your days be ever fair/and peaceable your nights» (Нехай чесноти будуть вашою найбільшою турботою і служать наукою для ваших насолод – і тоді ваші дні будуть завжди справедливими, а ночі – спокійними). Але другу частину цього вислову пізніше було стерто – після того, як улюблений син Претта Джордж у 1862 році загинув у битві проти конфедератів. Зі смертю сина монумент, який батько готував для себе, перетворився на місце пам'яті про сина. Відтак, на скелі про батька написано лише кілька слів: Zadock Pratt/ Born Oct. 30, 1790. Тоді як про сина – багато більше: «Hon .G.W.Pratt, Ph.D./ ColXX Regt., N.Y.S.M., Ulster Co., Born Apr.18 1830/Wounded Aug.30, in the 2nd Battle of Manassas, VA. Died atAlbany, N.Y. Sep.11th/Good Brave Honorable 1862». (У пам'ять про Джорджа Претта, який мав учений ступінь доктора наук, офіцера. Народився 18 квітня 1830 року, поранений 30 серпня в другій битві під Манасесом, помер в Олбані 11 вересня 1862 року).

Джорджеві було 13 років, коли скульптор почав «писати» на скелі історію життя їхнього роду. Немає сумнівів, що батько показував синові своїх улюблених коней, життєдайні дерева, що росли довкола й мовчазно служили їхньому родинному добробуту, потужну фабрику, з якою асоціювався його світ у Нью-Йорку. Немає сумнівів, що батько розповідав своєму спадкоємцю, що історію Преттів буде увічнено в камені над рікою. Тому що вірив – те, чого не вдалося зробити йому, продовжить син. Зедок Претт не закінчував жодних університетів – за його плечима була лише незакінчена середня школа й сувора школа життя. Зате його син Джордж володів 7 іноземними мовами, включно з арабською, мав науковий ступінь доктора наук, серйозно готувався до політичної кар'єри й батько та його найближче оточення бачили в ньому майбутнього американського президента.

У скелі є також невеличкий грот прямокутної форми – Зедок Претт хотів, щоб його поховали в цих горах, але коли скульптор почав відовбувати «мавзолей», з граніту почала просочуватися вода й від ідеї поховального склепу в скелі довелося відмовитися. Свій останній прихисток він знайшов на місцевому сільському цвинтарі – Benham Cemetery.

Відтак, історія його роду в камені залишилася недописаною, але її продовжує містечко в Скохаській долині посеред Кетсільських гір, хоча б тому, що назване так на честь Зедока Претта. Сьогодні Преттсвіл – звичайне селище в Кетсільських горах уздовж Скохаського потічка, загальною площею 52 кв. кілометри й населенням 700 осіб. Хоча, попри

всі офіційні формальності (з 1959 року будинок, де жила родина Преттів, перетворено на музей, досі стоїть церква, в якій він вінчався, академія, яку він побудував, стала основою для середньої школи, досі виходить газета, яку він започаткував), його засновник майже забутий історією, людьми, які тут живуть, а тим паче, які тут відпочивають. Передостаннього дня перед поверненням до Нью-Йорку, збираючись додому, виникла необхідність знайти пральню й з'ясувалося, що найближча знаходиться в Преттсвілі. А поряд з пральнею – музей Зедока Претта. Щоб скоротати час, вирішили зайти, хоча й без особливого ентузіазму й навіть з деяким скептизмом (мовляв, ну, що нового, після Смітсонівського центру й Нью-Йоркського природничого музею можуть розказати краєзнавчі музеї глушини, навіть якщо ця глушина американська?!). І знову помилилися.

Двері музею виявилися зачиненими. Але помітивши через вікно, що всередині горить світло, по-старосвітськи тричі постукали, а коли ніхто не відповів, ще й тричі натиснули на дзвінок. Двері прочинили блакитноока жінка класичної англійської зовнішності й жестом запросила зайти. І вже, коли ми переступили поріг, майже по-домашньому вибачилася за замкнені двері, пояснюючи, що музей й досі не оголосився від страхітливого урагану Айріна 2011 року, який влаштував у їхньому містечку потоп і пошкодив чимало оригінальних унікальних експонатів доби Зедока Претта. Але деякі з тих, що відреставровано, вже можна побачити. Погляд відразу ж спіткнувся об портрет, який зустрічає відвідувачів, й обриси якого ми вже бачили на скелі, що нависає над Скохаською долиною.

– Це правда, що Зедок Претт намагався бути схожим на Абрама Лінкольна? – поцікавилися ми.

– Вони справді були схожі, – перевела й собі погляд на портрет співробітниця музею. – Але це Лінкольтн старався наслідувати Претта, тому що Зедок був старший і за віком, і за становищем... Він у ті часи багато в чому «задавав тон»...

Так почалася наша майже годинна приватна екскурсія в кетсільське минуле, через яке з великою цікавістю провела нас Сюзан Велш, наукова співробітниця Преттсвільського музею.

Зедок Претт народився в містечку Стефентавн (штат Нью-Йорк) і був п'ятою дитиною в родині, де виросло 7 дітей. У 1802 році разом зі своїми батьками він перебрався до Віндему й оселився в місцині, яка сьогодні називається Джует. З дитинства працював на батьковій фермі й шкірянодубильній фабриці (tannery). Працював тяжко, по 14 годин на день. За віддану службу у війні 1812-1814 років отримав в нагороду 160 акрів землі. У 1817-1818 роках разом зі своїми двома братами заснував власну компанію з обробки шкіри. Ледей зіпнувшись на ноги, взимку 1819-1820 року вирушив експедицією до Канади, щоб продати вичинену шкіру та інше добро. Справи пішли успішно, вимінявши в канадійських

поселенців та індіанців за свій товар золото й хутро, Зедок, задоволений поїздкою, повертався додому, але застав попелище – фабрику в його відсутність спалили... Потрібно було починати все спочатку. Шкірянообробна індустрія Зедока Претта стала цілою імперією в Кетсільському регіоні, а засноване ним поселення Prattsville – показовою моделлю для наслідування: він власноручно разом з інженерами розплановував вулиці, вимощував на них хідники й звів більш як тисячу будинків для своїх працівників, зрозумівши з часом свій злочин перед природою (на десять миль довкола було вирубане всі дерева, кора яких служила дубильним матеріалом для вичинки шкіри), розпорядився висадити тисячу нових, дбав про захисні споруди для будинків, які лежали близько біля води, побудував церкву, школу, міст, заснував газету...

Міс Велш робить для нас виняток – відмикає двері з вивіскою «вхід лише для адміністрації музею» й через кімнату, в якій зберігаються раритетні музейні експонати, приводить до стіни, на якій збереглася вивіска – Zadock Pratt's Bank. У 1843 році Зедок Претт заснував власний банк і друкував власні гроші з власним портретом. Банк був, очевидно, доволі успішним, бо проіснував 9 років. «Покликання людини – бути потрібною за життя», – любив повторювати він. Був підприємцем, банкіром, офіцером, два терміни членом Палати представників американського Конгресу. Як конгресмен, багато зусиль доклав до того, щоб побудувати трансконтинентальну залізницю, вніс закон про те, щоб публічні будинки у Вашингтоні зводили з граніту та мармуру, створив бюро патентів, зменшив вартість марки з 25 центів до 5... Наскільки це було важливим для країни, можна судити бодай з того, що ці його віхи згадано навіть в епітафії на могилі: «While member of Congress moved the reduction of postage A.D. 1838, and the survey for a Railroad to the Pacific A.D. 1844...»

В особистому житті йому таланило менше: перша дружина померла від туберкульозу після шести місяців їхнього подружнього життя й Зедок одружився з її сестрою, але вона менш ніж за рік також померла й також від туберкульозу. Третя дружина й мати їхніх спільних сина Джорджа й доньки Джулії померла через десять днів після пологів, їй виповнилося лише 26 років. Зедок вчинив знову похристиянський – одружився з її сестрою й прожив у цьому шлюбі 33 роки, аж до смерті дружини. Відвство переносив важко й згодом, одружившись вп'яте, вікував з цією жінкою до останніх днів свого земного буття.

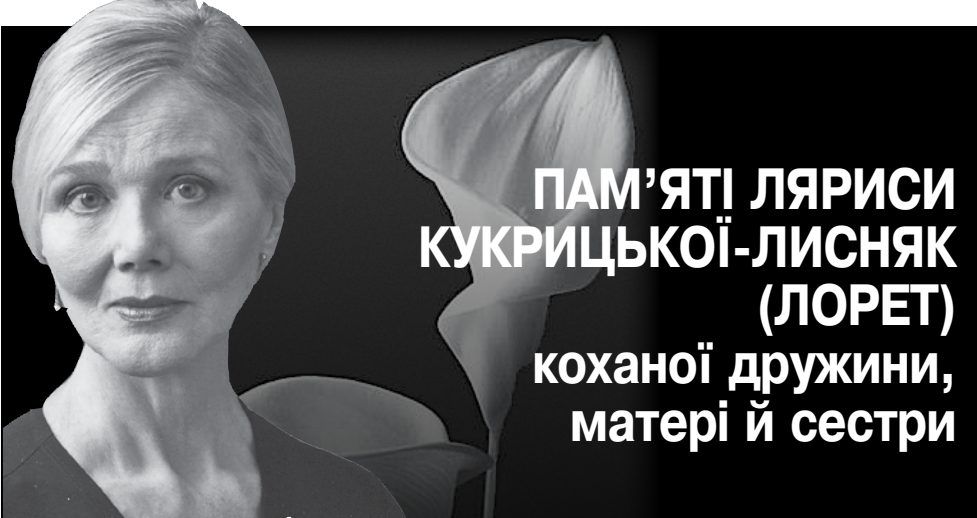
Утім, Pratt Rock – це не єдиний «кетсільський Рашмор». Піднявшись на вершину гори Гантер в однойменному гірськолижному містечку, зустрілися ще з однією скульптурою, вирізаною в скелі. Але про це в нашому наступному матеріалі.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Преттсвіл – Гантер –
Нью-Йорк**

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ ЗАПРОШУЄ!

11-ГО ЛИПНЯ ВІДКРИВ ЧЕРГОВИЙ ЛІТНІЙ СЕЗОН ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ (ШТАТ НЬЮ-ЙОРК), ЯКИЙ СЛАВИТЬСЯ НАСАМПЕРЕД СВОЇМИ ВИСОКОПРОФЕСІЙНИМИ КОНЦЕРТАМИ КЛАСИЧНОЇ МУЗИКИ. УПРОДОВЖ ЛИПНЯ-СЕРПНЯ ТУТ ПРАЦЮВАТИМУТЬ КУРСИ ПИСАНКАРСТВА, ПЕТРИКІВСЬКОГО РОЗПИСУ, МАЙСТЕРНЯ ХОРОВОГО СПІВУ ТА ІН. У ЦЕНТРІ ЕКСПОНУЄТЬСЯ 39-ТА ВИСТАВКА-ПРОДАЖ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МАЛЯРІВ, СЕРЕД ЯКИХ ОЛЕКСАНДР ГРИЩЕНКО, ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ, МИКОЛА КРИЧЕВСЬКИЙ, ЕДВАРД КОЗАК, ІВАН МАРЧУК ТА ІНШІ ТИТУЛОВАНІ Й МОЛОДІ МИСТЦІ.

ДЕТАЛЬНІШУ ІНФОРМАЦІЮ МОЖНА ОТРИМАТИ НА САЙТІ: WWW.GRAZHDAMUSICANDART.ORG
АДРЕСА: GRAZHDA MUSIC HALL. RT.23A & UKRAINE RD. JEWETT, NY 12442 ТЕЛ: (518) 989-6479

ПАМ'ЯТІ ЛЯРИСИ КУКРИЦЬКОЇ-ЛИСНЯК (ЛОРЕТ) коханої дружини, матері й сестри

Відома та улюблена актриса українського та американського театру, телебачення та кіно Ляриса Кукрицька-Лисняк (сценічне ім'я – Ляриса Лорет) відійшла від нас у вічність у неділю, 5-го липня 2015 року, в оточенні своїх рідних і близьких.

Ми згадуватимемо її життя та досягнення спогадами про неї на дві okazji:

У суботу, 18 липня, в похороннім заведенні Петра Яреми (129 East 7th Street New York, NY 10009) від 6:00 до 9:00 вечора.

У неділю, 9 серпня (день народження Лариси), в Community Reformed Church of Manhasset (90 Plandome Rd Manhasset, N. Y. 11030) о 4:30 по полудні.

Вона назавжди залишиться дорогою та улюбленою своїм чоловіком Володимиром, своїми відданими доньками Улею й Ладю, своєю сестрою Тамарою Гомер та своєю ширшою родиною в США, Канаді й Україні.

Пожертви на пам'ять Ляриса Кукрицької-Лисняк можна скласти до вашого місцевого притулку для тварин або Orphan's Aid Society for Ukraine (www.oasukraine.org).

EAST VILLAGE MEAT MARKET J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours	Monday – Thursday	8:00 am – 6:00 pm
	Friday	8:00 am – 7:00 pm
	Saturday	8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

• Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.) • Грінкарти через працедавця (Labor Certification) • Оформлення документів для Візового Центру (NVC) • Оформлення документів для вигравших у лотереї DV • Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV • Візи нареченого або нареченої (K1) • Робочі візи строком до шости років (H1B) • Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94) • Продовження терміну перебування та зміна віз	• Довіреності та заяви • Апостиль • Нотаріус • Травел паспорти для володарів грінкарт • Натуралізація • Громадянство • Переклади документів • Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Дзеркало

ЛЮБИТЬ - НЕ ЛЮБИТЬ...

*Цвіла ромашка в полі на межі,
До сонця й вітру бісики пускала,
Аж доки руки лагідні, чужі
Ромашку для букета не зірвали.
Ромашко! Ти п'яніла від тих рук,
Ти цілувати їх була готова,
Для них за біль своїх образ і мук
Ти не знайшла докірливого слова.
Благословляла тихо мить ясну,
Коли в його потрапила тенета,
А він тебе і не любив одну,
А лише як прикрасу для букета.*

Василь Симоненко

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

СОЮЗИВКА 2015

SOYUZIVKA 9th ANNUAL FESTIVAL

СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

ПАВЛО

ТАБАКОВ

З АВСТРАЛІЇ — * ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ЛЕГЕНДА"

ХОР "ДУМКА"

ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
"DANCE WORKSHOP" РОМИ ПРИЙМИ
БОГАЧЕВСЬКОЇ

ДЗІДЗЬО

10-11-12 ЛИПНЯ

СЕРГІЙ ФОМЕНКО

ФОМА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

П'ЯТНИЦЯ

Благодійний
бенефіс- «Г'АЛА» з
концертом на
допомогу Україні-
\$200

ОКСАНА
БІЛОЗІР

ВСТУП НА
ФЕСТИВАЛЬ \$30

ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ, УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО», ЗАБАВА,
МУЗИКА, СМАЧНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ, КОНКУРС
ПОЇДАННЯ ВАРЕНИКІВ, ЯРМАРОК, СУВЕНІРИ

ЗА КІМНАТАМИ — СОЮЗИВКА 845-626-5641 АБО
HUDSON VALLEY RESORT 1-888-9-HUDSON (АВТОБУС)

VIP ПАРКУВАННЯ НА СОЮЗИВЦІ- \$20

Organized by the Ukrainian
National Foundation, under
the patronage of the
Embassy of Ukraine.

NEW TOURS- АВТОБУС З
БРУКЛІН 1-718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union